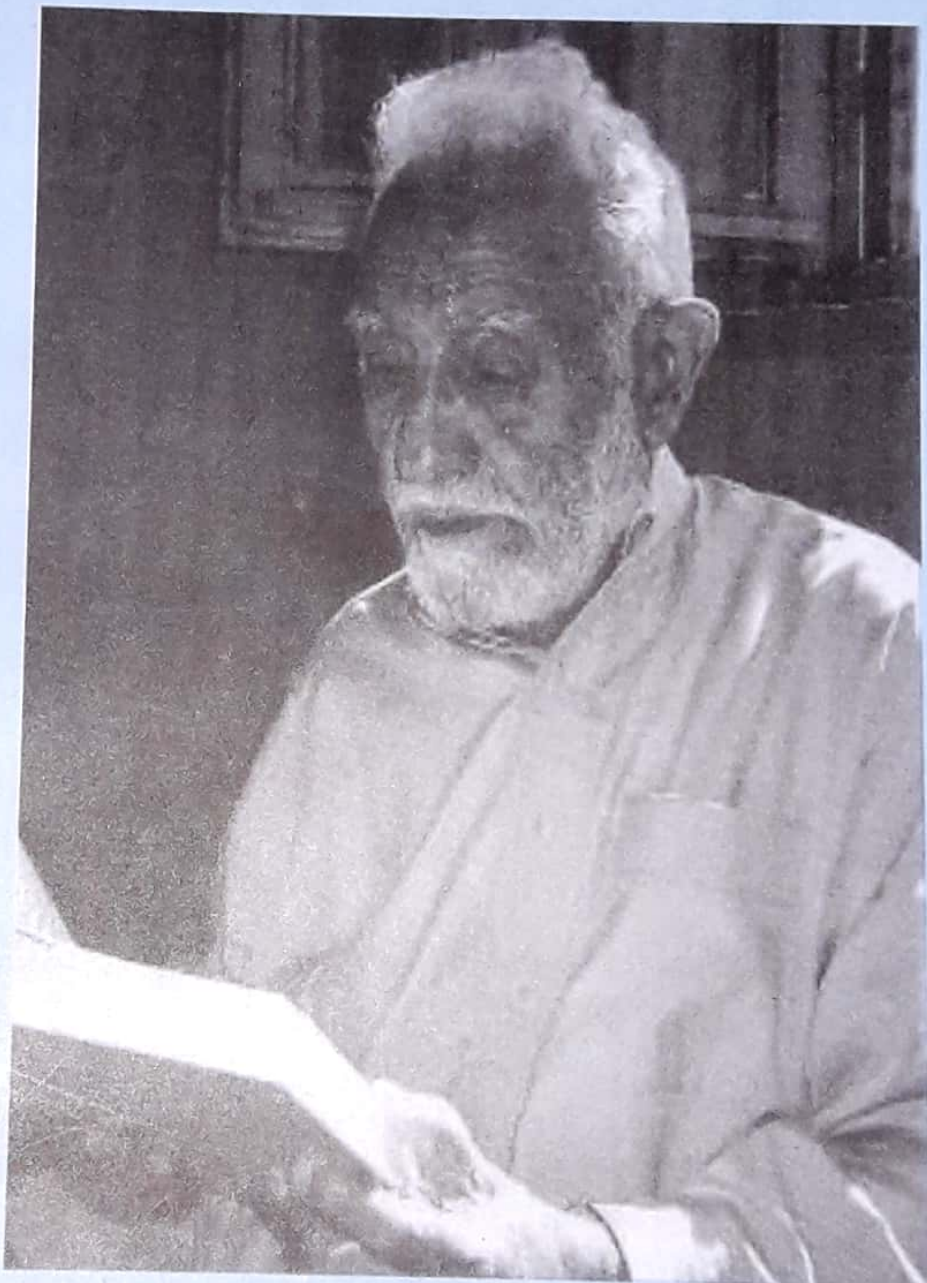

پوهاند غضنفر

له شپني تر ډاکټري

اميرجان وحيد احمدزی

فهرست

مخ	سرلیک	گڼه
٦	يو بريالي انسان	١
٨	ډاکټر غضنفر څنگه برياليتوب ته ورسېد؟	٢
١١	کمکي شپونکي	٣
١٣	پوښتونکي او پلټونکي ذهن	٤
١٥	زحمت او شهرت	٥
١٧	د ښوونځي هيله	٦
١٩	د ښوونځي پيل	٧
٢٢	د ښوونځي پرېښودل	٨
٢٥	استقلال لېسه کې د شموليت هيله	٩
٢٦	نرسنگ ښوونځی	٩
٢٩	د ژبو زده کړه	١٠
٣٣	عملي کار	١١
٣٧	لومړنۍ دنده	١٢
٣٩	د طبابت مينه	١٣
٤١	شپې دارالمعلمين	١٤
٤٣	د سويې ازموينه	١٥
٤٦	حيثيه لېسه	١٦
٥٢	پېژندنه	١٧
٥٤	زنداني کېدل	١٨

۵۶	د یوې فرانسوۍ د ژوند ژغورل	۱۹
۵۸	بیروت امریکایي پوهنتون	۲۰
۶۲	د ډاکټر غضنفر شخصیت	۲۱
۶۶	وطن پالنه	۲۳
۶۹	د ایدز د تشخیص لابراتوار	۲۴
۷۱	د سیروم جوړولو فابریکه	۲۵
۷۳	بېلابېلې دندې	۲۲
۸۱	د پوهاند غضنفر د خدمتونو قدرداني	۲۷

يو بريالي انسان

انسانان چې خومره د رنگونو، خويونو او ځانگړنو له پلوه متفاوت دي نو همدومره يې د ژوند ډول، ستونزې او کړاونه هم سره توپير لري، مگر په دوی کې هغه تر نورو بريالي دي چې خپلو لويو موخو او ارمانونو ته د رسېدو لپاره له ناخوالو سره مبارزه او هلې ځلې کوي.

بناغلی سيد الف شاه غضنفر هغه بريالی انسان وو چې د خپلې پياوړې ارادې، ټينگ عزم، پوهې او مسلسل کونښنونو له امله يې خپلو موخو، هيلو او ارمانونو ته د رسېدو لپاره د ستونزو او ناخوالو هيڅ پروا ونه لرله.

د لوگر په کلنگار کې خپلې بې وزله کورنۍ نوموړی شپنۍ ته سوق کړ، خو ده د ښوونځي شوق وکړ. د خپل استعداد او زحمتونو له برکته يې د ښوونځي دولس کاله په اته کاله کې تمام کړل. د لومړي ټولگي په ۱۹ ورځ د ښوونځي مسوولينو د هغه وړتيا ته په پام نوموړی دويم صنف ته ولېږه، څه کم دوه مياشتې وروسته په کلنۍ ازموينه کې دريم ټولگي ته دويم نومره کامياب شو او بيا تر پايه اول نومره وو.

په کابل کې د اووم او اتم ټولگي له لوستلو او يو کال عملي کار وروسته يې شپې دارالمعلمين ولوست او چې د سويې ازموينه يې ورکړه، نو د حبيبيه لېسې دولسم ټولگي ته بريالی او کال وروسته په دويمه درجه ورڅخه فارغ شو.

بيروت امريكايي پوهنتون کې د ۵۰ هېوادونو د زرگونو ممتازو زده کوونکو په منځ کې حبيبيه لېسه اوله درجه شوه او د دغې اول نومرگې له برکته د حبيبيه لېسې زده کوونکي ياد پوهنتون ته د داخلېدو له ازموينې معاف شول، ځکه په همغه کال پوهنتون پرېکړه وکړه، چې له دې وروسته د افغانستان حبيبيه لېسې زده کوونکي له ازموينې پرته بيروت امريكايي پوهنتون ته شاملېدلی شي.

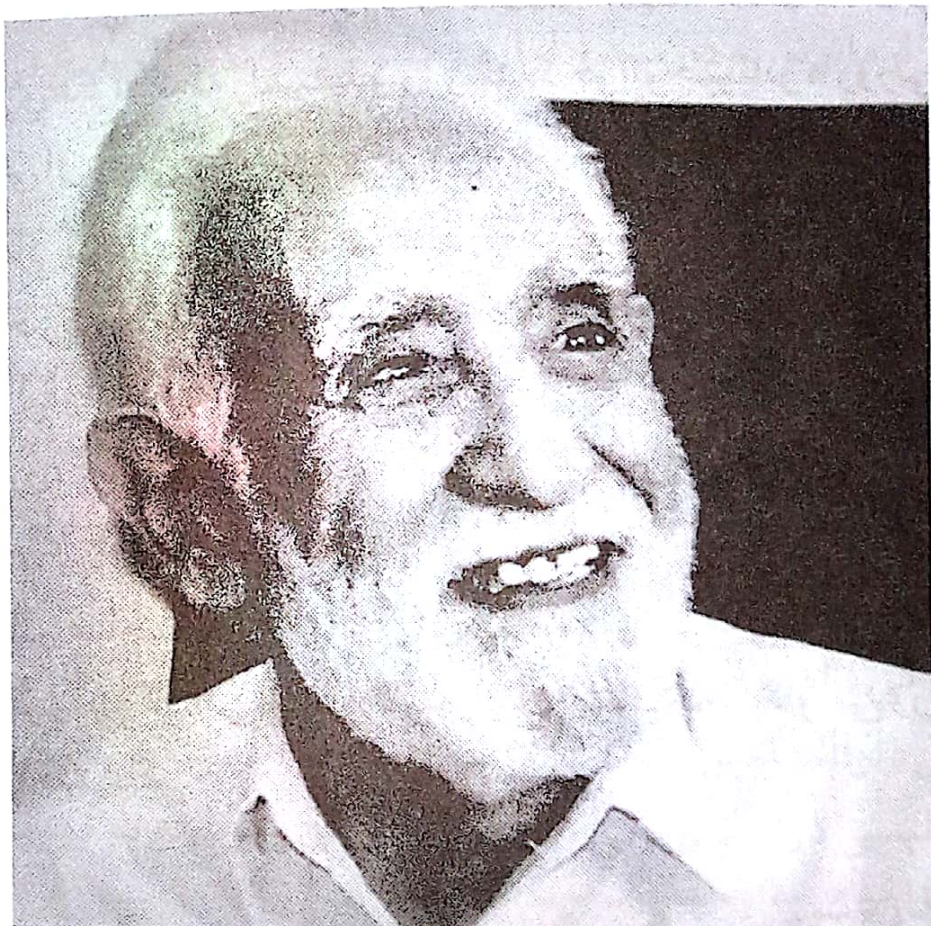
ښاغلي غضنفر د خپلو علمي کارونو او څېړنو له امله چې کومې نغدي والۍ ترلاسه کړې، نو هغه يې په افغانستان کې د بيو شيمي ډيپارټمنټ، د سيروم جوړولو کارخانې او د علي اباد روغتون په عمليات خونه کې د هواد تصفيې دستگاه په جوړولو او نورو ګټورو کارونو ولگولې.

نوموړي هېواد ته له راستنېدو وروسته د ځوانو طبيبانو د روزنې ترڅنګ د علمي او عملي طبابت په برخو کې ډېر ګټور کارونه او خدمتونه وکړل. د استاد سيدالف شاه غضنفر له شخصيت، ژوند، کارنامو او خدمتونو څخه خبرېدل د ځوانانو لپاره په دې ګټور دي چې هغوی ته د خپلو هيلو د پاللو لپاره روحيه، انگېزه او انرژي ورکوي او عملاً دا وړښيي چې له ستونزو، خنډونو او ناخوالو سره څنګه مبارزه وکړي او څنګه په دې وتوانېږي چې خپلو موخو ته ځانونه ورسوي.

د ډاکټر صاحب ظاهر ايوبي دې کور ودان وي چې د پوهاند صاحب غضنفر ویدیويي مرکه يې راکړه او د دې کتاب په ليکلو مې ورڅخه ډېره ګټه واخيستله.

ډاکټر غضنفر څنگه برياليتوب ته ورسېد؟

بې وزلي، ناچاري او گټې نورې ناخوالې تقريباً د هر افغان د ژوند يوه برخه ده او دغو ناخوالو د ډېرو ځوانانو د ژوند رنگونه او مخونه پيکه کړي دي، مگر هغوی چې د ژوند د ستونزو او ناخوالو پروا نه ده کړې او پر وړاندې يې خپل همت له لاسه نه دی ورکړی او په مېړانه يې خپلې مبارزې ته ادامه ورکړې، هغوی بيا نه يوازې د ځان بلکې د نورو لپاره هم غوره مثالونه گرځېدلي دي.

پوهاند سيد الف شاه غضنفر

بې وزلي، ناچاري او گڼو نورو ستونزو او ناخوالو که د ډېرو افغان زلميانو د ژوند هيلې مړاوې او هغوی خپلو موخو او ارمانونو ته له رسېدو څخه پاتې کړي دي، نو ډېرو استراحت طلبو ته يې خپلو هيلو او موخو ته د نه رسېدو په برخه کې د هغوی د لتې او تنبلۍ د پټولو او له ملامتيا څخه د خپلو اوږو د سپکولو لپاره اسانه پلمې هم برابرې کړې دي.

مگر ځينو بيا خپلو هيلو او موخو ته د رسېدو په لاره کې د بې وزلي او ناچاري په گډون د ډېرو نورو ستونزو او ناخوالو هيڅ پروا نه ده لرلې. په خپل ټول قوت او ټينگه اراده يې له ستونزو او ناخوالو سره مبارزه او خپلو موخو ته د رسېدو پرلپسې کوښښونه کړي دي او بالاخره په دې توانېدلي چې هم خپلو موخو او هم د برياليتوب هسکو پورېو ته په اسانه ځانونه ورسوي.

پوهاند ډاکټر سيد الف شاه غضنفر يو له هغو برياليو، مبارزو، مستعدو او زحمتکشو انسانانو څخه دی، ځکه نوموړی له يوې بې وزله کورنۍ او محروم کليوالي چاپيريال څخه په دې وتوانېده چې په همغه تنکي زلميتابه کې خپلو موخو، ارمانونو او هيلو ته منډه وباسي او يوازې د خپلې پوهې، هڅو، زحمتونو او خدای ورکړي استعداد پر مټ د بريالۍ منزلونه او منزلونه ځانته رالڼه کړي.

د ښاغلي پوهاند ډاکټر سيد الف شاه غضنفر په څېر د لويو انسانانو له ستونزو، تجربو، برياو او لاسته راوړنو د ډک ژوند داستان اوسنيو ځوانانو ته د پرلپسې کوښښونو او زحمتونو د گاللو روحیه او خپلو هيلو ته د رسېدلو لپاره انگېزه او انرژي ورکوي.

د ښاغلي پوهاند سيد الف شاه له ژوند، شخصيت، پوهې او کونښنونو سره د دوی بلدتيا عملاً دا وړښيي چې څنگه په ستونزو او ناخوالو برلاسي شي او د خپل ژوند لوري د بريا او ښکمرغۍ په لور ورسوخ کړي. کله چې ځوانان دا ولولي چې يو کلنگاري او لوگری ځوان څنگه په دې وتوانېده چې د بې وزلي او د پلار د مخالفت باوجود يې له شپني څخه د کلي ښوونځي ته لاره ومونده او بيا يې خپل دغه حياتي او علمي مزلان تر لبنان او امريکا پورې وغځاوه. نوموړی د پرلپسې زحمتونو او کونښنونو پر مهال د هېواد او سيمې په کچه د يو نوميالي ډاکټر، پوهاند او مستعد شخصيت په توگه وځلېده.

ډاکټر غضنفر په خپله پوهه، وړتيا او زحمتونو دا ثابته کړه چې انسانان بريالي نه زېږي، بلکې په خپلو کونښنونو او زحمتونو برياليتوب ته رسېږي، نو ځوانانو ته ښايي چې د نوموړي د ژوند او کارنامو په اړه لا ډېر ځان پوه کړي او له هغه څخه په الهام اخيستو دا زده کړي چې د خپل ژوند ستونزې او ناخوالې څنگه شاته پرېږدي.

پوهاند سيد الف شاه غضنفر د خپلې پېړۍ لوی او خدمتگار انسان وو. هغه به د خپلو غوره خدمتونو، علمي او څېړنيزو فعاليتونو او د قدر وړ کونښنونو او زحمتونو له امله تل ياد او ښاد وي.

کمکی شیونکی

نهه کلن سید الف شاه چې د شپني پرځای یې له بنوونځي سره ډېره مینه وه، نو هر سهار به یې زړه نا زړه خپلې مېرې له کوره څرخای ته بېولې، ورځ به یې په غرو، رغو، دښتو او ورشوگانو کې تېره کړه، غرمه یا ماښام لمر لوېده مهال به یې خپلې مېرې له گېږلو او شمېرلو وروسته بېرته کاله ته راوستلې.

پوهاند غضنفر

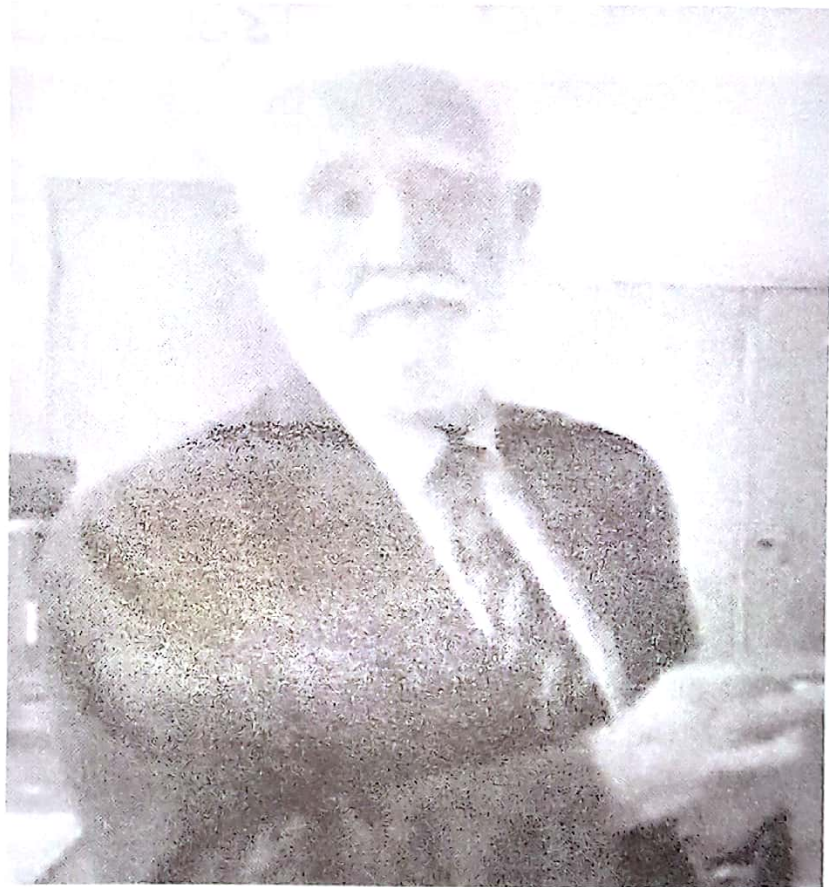
نوموړي د نورو ډېرو ماشومانو برعکس لا په کمکینې خپل وور زړه
 ښوونځي پورې تړلی وو، خو د کورنۍ د بې وزلۍ او له ښوونځي سره د
 پلار د بې علاقګۍ له امله یې ښوونځي ته د تلو مینه او هیله تل په زړه
 کې پاللله له ځانه سره یې ښوونځي ته د تلو لارې او ګودرې لټولې، خو د
 خپلې کورنۍ او په ځانګړي ډول د پلار مخالفت یې په خپل بیا بیا
 ټینګار او زاریو نرم او بالاخره یې قانع کړ.

دغه ماشوم شپونکي د مني په یوه لمړینه ورځ خپل کلي سیدانو کلا ته ور
 خېرمه د سین تر غاړې په مړنه باندې پښې غځولې وې. مېرې یې په
 ورشو کې خړلې. د بغل له جیب څخه به یې موټی را ډک کړ، بیا به یې یوه
 یوه سنځله خولې او د هغې زړی به یې روانو او بو ته وغورځاوه. له
 غورځولو سره سم به د سنځلې زړی د رڼو او روانو او بو تل ته ورسېد.

د او بو په تل کې د سنځلې د زړې ډوبېدو د ښاغلي سید الف شاه غضنفر
 وور، خو پوښتونکی او پلټونکی ذهن په دې اړه په پوښتنو او هغو ته په
 ځواب موندلو بوخت وساته.

پوښتونکي او پلټونکي ذهن

سید الف شاه له کوچنیوالي تر ډېره له خپل پوښتونکي او پلټونکي ذهن سره بوخت وو، له ځانه یې عجیبې او غریبې پوښتنې کولې او بیا به یې له دقیق غور او فکر وروسته خپلې پوښتنې په خپله ځوابولې.

ډاکټر سید الف شاه غضنفر

د روانو اوبو په سرد لرگیو ننداره ورته په زړه پورې او پوښتونکې وه. د سنځلوزرو او د لرگیو ټوټو ته په کتو دا پوښتنه په ذهن کې وروگرځېده، چې غټ لرگی د تکره لامبوزن په څېر د اوبو په سر روان وي، خو د سنځلې

کوچنی زړی چې د لرګي له جنسه دی په یوه شیبه کې د اوبو تل ته
کوزېږي، مګر ولې؟

د یو نهه کلن ماشوم په ذهن کې د دغسې پوښتنو ورګرځېدل او بیا په
خپله هغو پوښتنو ته د مناسبو ځوابونو موندل د هغه د عالي استعداد او
پلټونکي ذهن ښودنه کوي. د دغه کوچني شپونکي له مهمو کمالونو څخه
یو دا وو چې خپلو پوښتنو ته به یې په خپله ځوابونه لټول، مګر هر ساده
ځواب په اسانه نشو قانع کولی.

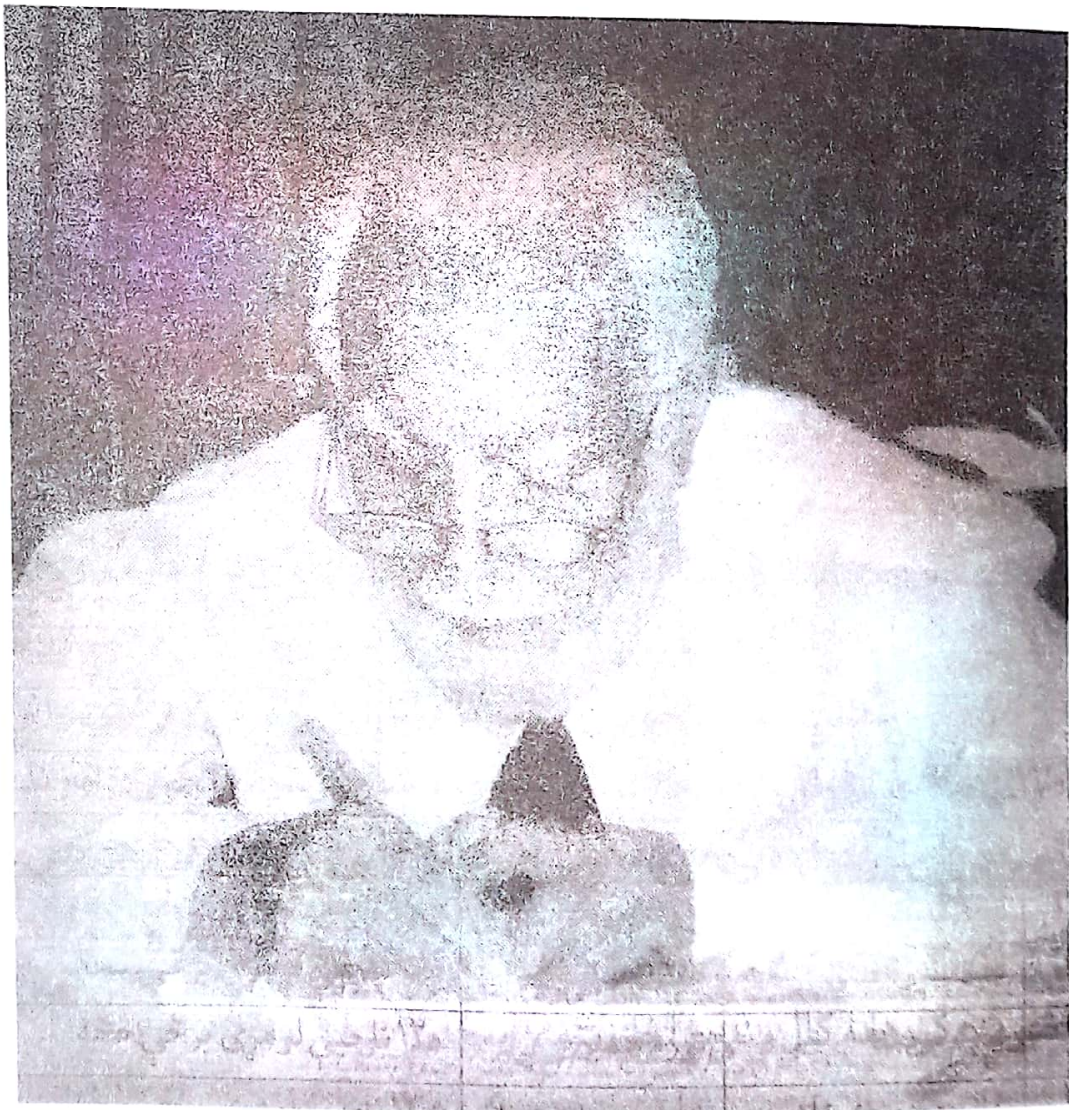
دغه کلنګاري ماشوم د مناسب ځواب په موندلو څو ورځې مسلسل فکر
کاوه، خو د هیڅ پوښتنې لپاره یې ځوابه نه پاتې کېده. د سنځلو په زړو له
زیات فکر وروسته بالاخره دې پایلې ته ورسېد هر شی چې له اوبو دروند
وي، نو اوبه یې ډوبوي او د سنځلې د زړي په څېر د اوبو شګلن تل ته
کوزېږي، خو که یو شی څومره غټ هم وي خو چې له اوبو دروند نه وي، نو
بیا یې اوبه نه ډوبوي او د لرګیو د ټوټو په څېر د اوبو په سر روان وي.

د ښاغلي ډاکټر ظاهر ایوبي په وینا، سید الف شاه په لس کلنۍ کې د اوبو
د ترکیبي اجزاو په اړه فکر وکړ او په خپل ذهن کې یې خپلې دغې
پوښتنې ته داسې ځواب وموند چې که اوبه ماتې او تجزیه شي، نو
بالاخره په وړو او نه تجزیه کېدونکو اجزاو بدلېږي.

کلونه وروسته نوموړی له ښوونکي اوري چې د اوبو مالیکول کوچنی
اجزا هایدروجن او اکسیجن دي، مګر سید الف شاه په ۱۰ کلنۍ همدغه
فکر کاوه چې اوبه له وړو اجزاو څخه جوړې دي او د ښوونکي په
توضیحاتو کې یې د دغو اجزاو نومونه (هایدروجن او اکسیجن) زده کړل.

زحمت او شهرت

سید الف شاه په کور، کلي او ښوونځي کې د ذهین او تکړه زده کوونکي په توګه شهرت وموند. د نوموړي د دغې وړتیا خلا او ښکلا د هغه له کلي او ښوونځي پورې محدوده پاتې نشوه، ځکه د هېواد په کچه لاڅه چې ان تر لیرې وطنونو پورې یې د پوهې شهرت خپور شو.

حکومت چې په کوم کال سید الف شاه غضنفر له خپلو دوه نورو ټولګیوالو سره لبنان ته په بیروت امریکایي پوهنتون کې د طب په برخه کې د لوړو زده کړو لپاره واستاوه، نو د حبیبیه لېسې امریکایي مدیر لارسن هغوی ته ویلي وو چې د حبیبیه لېسې انتخاب شوي زده کوونکي تکره دي، د شمولیت ازموینه مه ورڅخه اخلئ.

په هماغه کال د ښاغلي سید الف شاه غضنفر، رفیق وزیري او کبیر نورزي د وړتیا او هلو ځلو له برکته د نړۍ د ۵۰ بېلابېلو هېوادونو د ۲۰۰ زده کوونکو د نمرود اوسط له مخې افغانستان او حبیبیه لېسه لومړی درجه شول.

سید الف شاه غضنفر د خپل خدایي استعداد او مسلسلو زحمتونو او کوشښونو پر مټ د هېواد او نړۍ په کچه د یو هڅاند او نوښتګر دانشمند او عالم او د یو ښاغلي او منلي شخصیت په توګه وځلېده او د همدغې وړتیا او ځلا له برکته یې شهرت تر لیرې وطنونو پورې خپور شو.

د ښوونځي هيله

اکثره ماشومان په لومړيو کې په خپله خوښه نه، بلکې د کورنيو په هڅونه، دلاساينه، ټينگار او حتی فشار ښوونځيو ته ځي، ځکه د کور له بلد چاپيريال څخه ماشومان په اسانه د ښوونځي نابلد چاپيريال ته ورتلو ته زړه نه ښه کوي.

عموماً ماشومان په ښوونځي کې ځان خوندي نه گڼي، د اوبو او خوړو انديښنه ورسره وي. د ښوونکو او زده کوونکو له توند چلند، ځورولو او وهلو هم وېرېږي او همدارنگه د ښوونځي او ټولگي د اصولو او مقرراتو

منلو او پرځای کولو ته هم زړه نازړه وي.
لنډه دا چې د دې او ورته نورو ستونزو او اندېښنو له امله ماشومان په
اسانه د ښوونځي ورتگ ته زړه نه ښه کوي او په کلیوالو ماشومانو کې
دغه وېره او ستونزه لا ډېره وي.

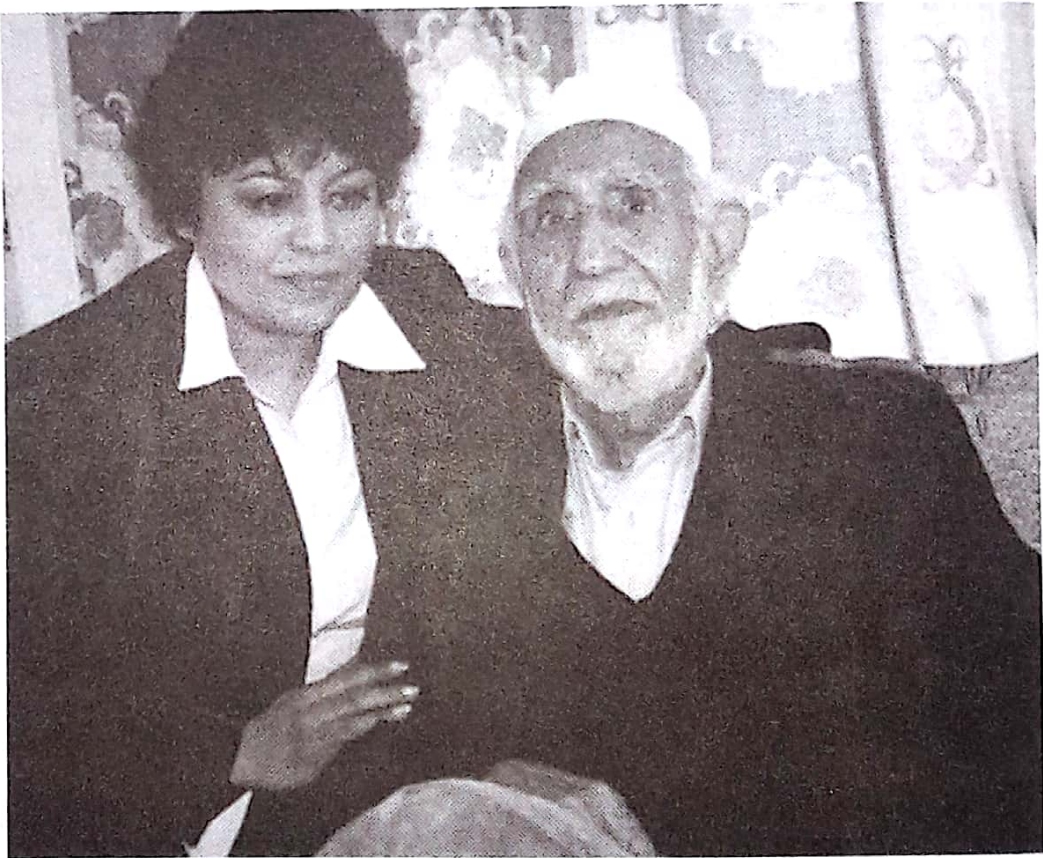
مگر ښوونځي ته د تلو په برخه کې د سید الف شاه ستونزې له ډېرو نورو
افغان ماشومانو څخه متفاوتې وې. نوموړي د بې وزلۍ او له زده کړې
سره د نوموړي د پلار د بې علاقگۍ له امله په اوه کلنۍ کې د ښوونځي
پرځای شپني پیل کړه.

کلونه وروسته د نوموړي پوښتونکي او پلټونکي ذهن او ښوونځي ته د
تلو لپاره د نوموړي بیا بیا غوښتنه او مکرر ټینګار هغه له شپني څخه
راوگرځاوه، مگر لا یې هم ښوونځي ته د تلو چانس و نه موند، ځکه پلار
یې د ښوونځي پرځای جومات ته واستاوه.

د الفبا له زده کړې وروسته یې لومړنۍ ديني زده کړې په جومات کې
وکړې. د ديني درسونو د ښه او ژر زده کولو له امله ملا امام ورته خوشاله
وو. د پنځ کتاب ډېر شعرونه یې هم له ویلو وروسته په یادو پاتې کېدل.
په جومات کې د ديني درس ویلو پرمهال ښاغلي سید الف شاه خپلې د
ښوونځي هیلې ته ځان نږدې احساساوه او ټینګ باوري یې درلود چې ډېر
ژر به له جومات څخه ښوونځي ته هم لاره وکړي.

د ښوونځي پیل

یوازې د سید الف شاه کلیوال او جوماتوال د هغه له ذکاوت او استعداد نه وو خبر، بلکې د کلنگار لومړني ښوونځي مسوولینو هم د نوموړي د وړتیا ستاینې واورېدې او د همدغو ستاینو له امله د ښوونځي مسوولینو د هغه د موندلو پلټنه پیل کړه او په پوښتنه پوښتنه یې سید الف شاه له خپلو مېړو سره یو ځای وموند.

د ښوونځي ورغلي استازي نوموړی ښوونځي ته ورتلو ته وهڅاوه. هغه د ښوونځي له اورېدو سره له خوښۍ وغوړېده، خو له ښوونځي سره د خپل

پلار د مخالفت ستونزه يې له دوی سره شریکه کړه.

بناغلي سيد الف شاه غضنفر په زړېدو کې د خپل ماشومتوب او ښوونځي ته د تلو په اړه وويل، وخت په وخت له ښوونځي څخه د سرمعلم په لارښوونه چېرې راتلو چې ښوونځي ته لاړ شم. د ښوونځي ملازم چې زموږ خپلوان وو چې کله به راغی چې ما ښوونځي ته بوځي، نو پلار به مې غوايي ورکړل ورته ويل به يې دا بوځه ځمکه دې ورباندې وړيا قبوله کړه، له ښوونځي تېر شه.

څو کاله مسلسل به چې د ښوونځي ملازم ورپسې ورغی، نو پلار به يې په يوه او بله تېراېسته، بناغلي سيد الف شاه وايي، بالاخره د ۱۳۱۹ لمريز کال په جوزا کې د کولنگار حاکم خبر شو، هغه پوليس را ولېږل. پوليس چې راغلل پلار مې راته ويل، مېرې ماته پرېږده لاړ شه ښوونځي ته دغه مهال ۱۴ کلن وم.

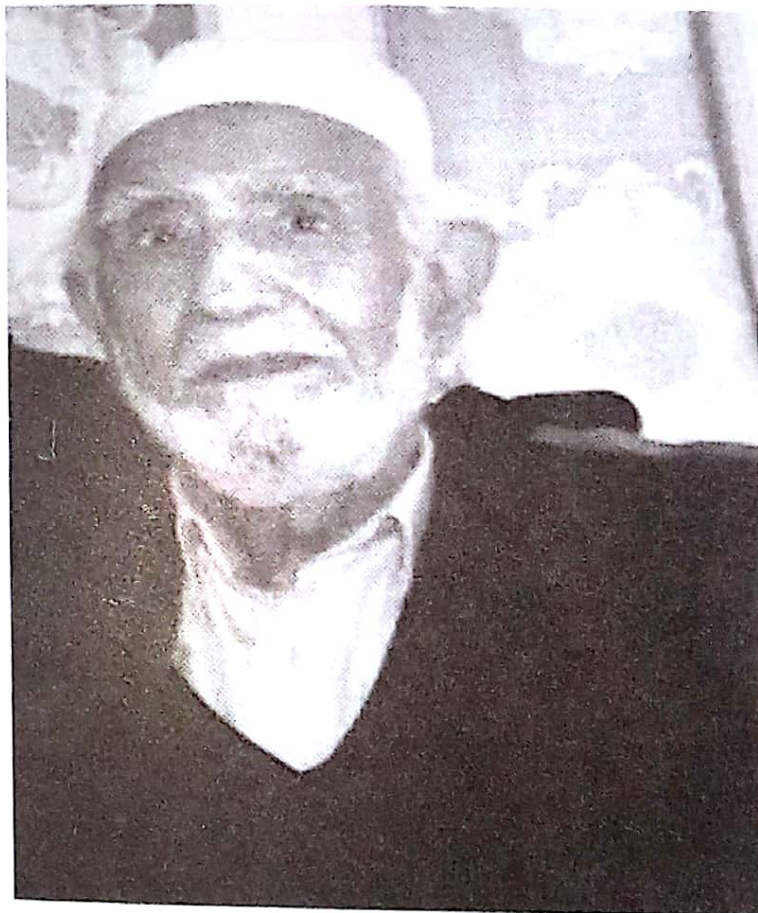
ښوونځي درې لومړي صنفونه لرل، زه يې اول ج کې داخل کړم. په دې ټولگي کې ډېر واړه ماشومان وو. په گيلم له ونو لاندې کېناستلو. ماته ټول ماشومان معلومېدل، ځکه په هغوی کې زه تر ټولو غټ وم. د کلنگار لومړني ښوونځي سرمعلم په ۱۹ ورځ چې د دينيات کتاب پوښتنې وکړې، ټول يې حفظ کړی وو، نو دويم ټولگي ته يې واستاوه. اته اونۍ وروسته يې چې کلنۍ ازموینه ورکړه، نو دريم صنف ته دويم نمره کامياب شو. دريم ټولگي کې اول نمره شو او بيا ان تر شپږم ټولگي پورې اول نمره و.

نوموړی وايي: په څلورم صنف کې ښوونکي د زاويې اندازه کول را زده کړل، کورته چې لاړم مقاله مې را واخيسته مختلف مثلثونه مې رسم کړل. ومې ليدل چې د داخلي زاويو مجموعه يې دوه قايمې (۱۸۰ درجې) کېدې.

بالاخره مې څلور ضلعي همداسې رقم رقم رسم کړې ان تر لس ضلعي پورې بيا په دې فکر کې شوم چې دا کوم قانون مراعتوي؟
 بالاخره دې نتيجې ته ورسېدم چې که د اضلاعو له مجموعې دوه کم کړو او بيا يې په دوه کې ضرب کړو دوه قايمې په لاس راځي. ښوونځي ته راغلم ما ويل داسې فورمول مې کشف کړی دی څوک متوجه نشول، خو چې پنځم صنف ته لاړم دا فورمول مې کتاب کې وليد داسې خولې شوم ما ويل که خلک يې وويني وايي به تا خو ويل دا ما کشف کړی دا خودې له کتابه اخيستی، مگر د خدای فضل وو زما د فورمول خبره د چا په ياد نه وه، مگر خپلې خولې مې خپله حس کړې.

د ښوونځي پرېښودل

د سيد الف شاه کورنۍ او پلار غوښتل چې نوموړی د ښوونځي پرځای دیني زده کړې وکړي او په راتلونکي کې دیني عالم شي، په همدې موخه یې نوموړی کال وروسته د شپږم ټولګي په نیمايي کې له ښوونځي راوگرځاوه او دېته یې وهڅاوه چې د ښوونځي پرځای کوم بهرني هېواد ته د دیني زده کړو لپاره لاړ شي.

ښاغلی سيد الف شاه غضنفر وايي، په شپږم ټولګي کې مې داسې فکر وکړ چې دنيایي علوم مې خلاص کړل، راځه په دیني علومو پسې

لاړ شه. تصميم مې ونيوه چې ښوونځي کې به يو څو ورځې غير حاضري وکړم او چې غير حاضر شوم، نو له اول نمرگۍ به ولوېږم، بيا څوک نه راپسې گرځي. بيا به ديو بند ته لاړ شم، ديو بند هغه مهال ډېر مشهور وو.

بله ورځ مې د عمه زوی سيد امان الله چې سرکاتب وو کورته راغی. ويل راځه ته به ښوونځي ته لاړ شې او زه به همغسې کورته لاړ شم، ما ويل زه ښوونځي ته نه ځم. ويل رښتيا وايې که ټوکې کوي؟ ما ويل رښتيا وایم. هغه تللی وو ښوونځي ته يې ويلي وو چې ده پسې چپراسي ولېږي، ځکه له ښوونځي څخه ياغي شوی دی. د ورځې لس بجې چپراسي راغی. ويل څه چې ښوونځي ته ځو، ما ورته ويل سبا درځم.

چپراسي راته ويل نن به ځي، ځکه سرمعلم سبا کابل ته ځي او څو جدولونه د خط کشي کولو لپاره درکوي. مېرې مې پلار ته پرېښودې. کلا ته نږدې چې ورسېدم چپراسي ويل څه کوي؟ ما ويل کتابونه راځلم. ويل کتابونو ته اړتيا نشته راځه جدولونه خط کشي کړه. ما ويل بې کتابونو بده ده چې ښوونځي ته لاړ شم.

زه په دې شرمېدم چې له چپراسي سره څنگه يو ځای ښوونځي ته لاړ شم. لاړم کتابونه مې را واخيستل او هغه ته مې وويل يا ته مخکې شه يا زه مخکې کېږم. ويل ته مخکې شه، نو بيا زه يو سل متره مخته روان وم. مکتب ته چې ورسېدم سرمعلم چېرې روان او سخت په غوسه و، راته ويل يې چې بېرته راشم کار درسره لرم.

ټولگي ته چې لاړم، نو د رياضي ښوونکي زموږ په صنف کې وو، په غوسه يې د غير حاضري پوښتنه رانه وکړه، بيا يې يو هلک په لښتو پسې ولېږه، يوه گېډۍ لښتې يې راوړې او چې لاس مې ورته ونيوه، ويل نا پښې دې ونيسه، زه کېناستم او د دواړو پښو پرځای مې يوه پښه ورته

ونیوله خو لښتې یې چې ووهلم ما ویل توبه مې ده، راته ویل یې پورته شه لارم په خپل ځای کېناستم.

پوهاند صاحب غضنفر له سباوون مجلې سره په مرکه کې وایي: زما له وهلو وروسته ښوونکي نوی درس د ټولګي په تخته د ریاضي د یوې پوښتنې په لیکلو پیل کړ. د پوښتنې له لیکلو وروسته ښوونکي موږ ته مخ راواړاوه او ویل یې دا سوال څوک حلوي؟ ما له خپلو ټولګیوالو دمخه خپل لاس او غږ لوړ کړ، ما ویل زه یې حلوم. تخته ته ورپورته شوم او د ښوونکي د پوښتنې له حلولو وروسته بېرته په خپل ځای کېناستم.

ښوونکي نږدې راغی، له ډېرې خوښۍ یې په مخ ښکل کړم او خپله مڼه یې هم ماته راکړه. زما ټولګیوالو ته یې مخ ورواړاوه، او وې ویل: تاسې چې ووهم، نو بیا څو ورځې بروس او مرور گرځئ، مګر دا ډېر تکړه هلک دی، وګورئ همدا اوس مې سخت وواکه مګر بیا یې هم له پنځلس ورځې غیرحاضری وروسته وکولای شول چې د نوي درس پوښتنه حل کړي، افرین بچیه! له دې وروسته مې بیا هیڅ غیرحاضري ونه کړه.

له کابل څخه ورغلی پلاوی چې حربي ښوونځي ته د زده کوونکو د جذبولو په موخه د کلنګار لومړني ښوونځي ته ورغلی وو، نو هلته یې په ټولګي کې له زده کوونکو پوښتنه کړې وه چې څوک حربي ښوونځي ته ځي؟ هغو زده کوونکو چې د دغې لېسې د نظم کیسې اورېدلې وې، نو وپېرېدلي وو او فکر یې کاوه چې ښوونکي به یې هم سختګیر وي، نو ځانونه یې غلي کړي وو، خو ښاغلي سید الف شاه پورته شوی او ورته یې ویلي وو زه ځم. هغوی ورته ویلي وو ستا قد ټیټ دی او ښه عسکري منصبدار نشي کېدلی.

استقلال لېسه کې د شمولیت هیله

استقلال لېسه چې په ۱۳۰۰ لمریز کال پلازمېنه کابل کې زرنگار پارک ته مخامخ د فرانسویانو په مالي لگښت جوړه شوه، کوم وخت چې ښاغلی غضنفر په دغه لېسه کې زده کړې کولې، نو ۳۱ فرانسوي ښوونکي، د بیولوژي، کیمیا او فزیک جلا مجهز لابراتوارونه او ښه امکانات او ورزشي وسایل یې لرل او د زده کړې بهیر یې هم ښه وو.

د استقلال لېسې د اوسنۍ ودانۍ ډبره د ۱۹۶۸ میلادي کال د مارچ په ۸ د فرانسې جمهور رئیس ژورژ پومپیدو کابل ته د خپل سفر پرمهال کېښوده.

سید الف شاه غضنفر چې په خپل کلي او ښوونځي کې د استقلال لېسې د درسونو او زده کوونکو ستاینې اورېدلې وې، نو ځکه یې په دغه لېسه کې د شاملېدو هیله او لېوالتیا لرله.

مګر د نوموړي د بې کورۍ او بې وزلۍ له امله په استقلال لېسه کې د هغه د شاملېدو هیله پوره نشوه، ځکه د هغه کور په لوګر کې وو او استقلال لېسې د زده کوونکو لپاره لیلیه او د شپې ځای نه درلود.

د دې وس یې هم نه درلود چې په شخصي پیسو کومه کوټه کرایه کړي، ځکه نو د استقلال لېسې پر ځای نرسنگ ښوونځي کې شامل شو.

نرسنگ بنوونځي

په لوگر کې د کلنگار لومړني بنوونځي څخه له فراغت وروسته ښاغلی سید الف شاه غضنفر د نورو زده کړو لپاره کابل ته راغی. هغه وايي: له شپږم ټولگي وروسته یې چې د نورو زده کړو لپاره کابل ته واستولو، نو د کابل د معارف مدیر گل حیدرخان ته ورغلو، هغه په عین وخت کې د حبیبیه لېسې مدیر هم وو. زموږ هر یوه مخې ته یې د بنوونځي نوم “مکتب پرستاري” لیکلی وو.

پوهاند سید الف شاه غضنفر

هغه مهال حبیبیه لېسه د عايشه دراني لېسې په اوسني ځای کې وه. د پرستاري په مانا نه پوهېدم. له لېسې چې راووتلو پل باغ عمومي ته راغلو. ما ويل د پرستاري د ادرس پوښتنه به له چا نه وکړم. پل باغ عمومي کې مې يو نفر ودراره د پرستاري مکتب پوښتنه مې ځنې وکړه چې چېرې دی؟

ويل څه يې کوي؟

ما ويل موږ ټول يې هلته معرفي کړي يوو.

ويل زه يې مدير یم. لاړ شئ او مبصر ته ووايئ چې ډوډۍ درته حواله کړي او اطاق او بستره درکړي.

بيا کارته چارته لاړو، هغه وخت مو تر نه وو پياده لاړو. د ثريا د نجونو اوسنۍ لېسه چې ده دغه ځای کې پرستاري ښوونځی وو. دا ودانۍ په اصل کې د هاشم خان د غوايانو غوځل وه. دوه منزله ودانۍ وه. شرق لورته يې چې وروسته بيا سپورت مکتب ودانۍ جوړه شوه، دلته د هاشم خان صدراعظم کور وو. هلته داخل شو. پرستاري مکتب ډېر پاک وو، بستري يې هم سوتره وې. دوه کاله هغه مکتب کې وم.

ښاغلی سيد الف شاه چې په رياضي کې ډېر تکړه و، نو په اوم صنف کې به يې د رياضي په ساعت کې طبي کتابونه لوستل، د رياضي ښوونکي د طبي کتابونو پر ځای د انگليسي زده کړې ته وهڅاوه، خو د صنف د نظم په خاطر يې د انگليسي د لوستلو پر ځای هغه ته ځينې پوښتنې د حلولو لپاره ورکولې.

پرستاري ښوونځي دوه ښېگڼې او امتيازونه لرل يو دا چې د زده کوونکو لپاره يې ليليه لرله او بله دا چې د مياشتې يې پنځه (۵) افغانۍ د معاش په نامه هم ورکولې. سيد الف شاه به هره مياشت دغه افغانۍ ټولولې او

ځانته به يې د انگليسي کتابونه او نور د اړتيا وړ توکي ورباندې اخیستل. په اتم ټولگي کې يې په جمع شويو پيسو ځانته نوي بوتونه واخیستل.

ډاکټر صاحب غضنفر له بناغلي ايوبي سره په خپله مرکه کې دغه د نويو بوتونو خاطره داسې بيانوي: "د مياشتې يې پنځه افغانۍ راکولې، اوم او اتم ټولگي کې مې هغه ټولې کړې او ښار کې مې په ۷۰ افغانۍ بوت واخیستل. نوي بوتونه مې چې پښو کړل، نو ډېر د خونې احساس مې وکړ، له ورا ځلېدل، پل به مې چې اخیست، له څنگه مې ورته کتل او د هغو له کتو مې خوند اخیست، ځکه لومړی ځل وو چې نوي بوتونه مې په پښو کړل."

د ژبو زده کړه

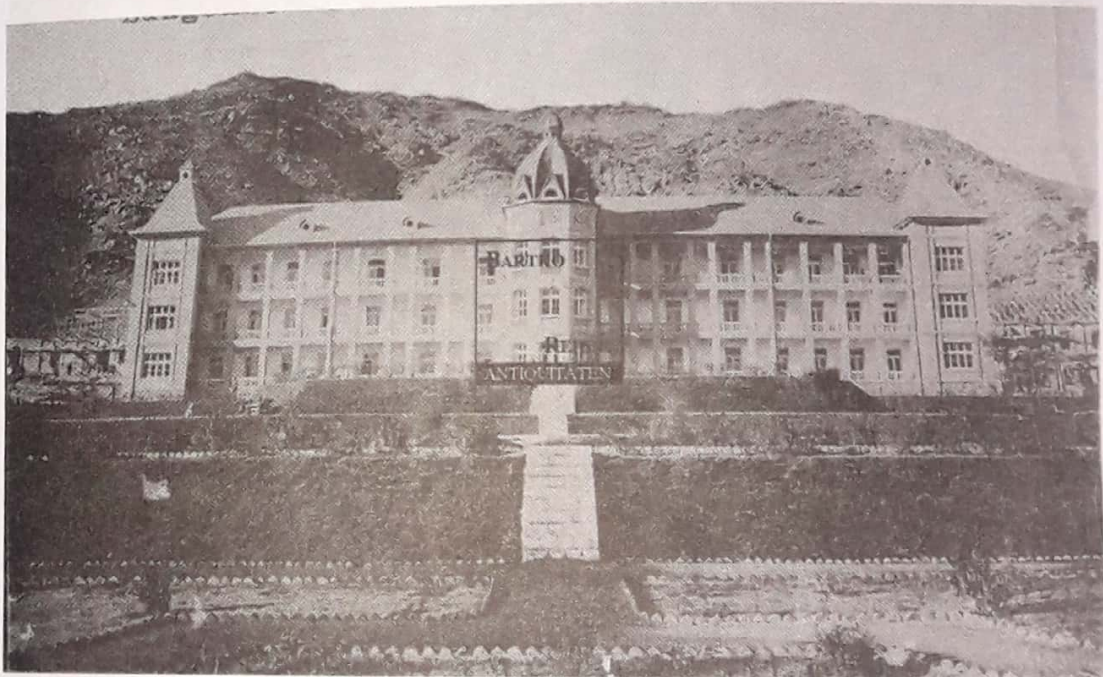
ښاغلي سيد الف شاه غضنفر په اوو ژبو (دري، پښتو، انگليسي، عربي، روسي، فرانسوي او الماني) خبرې کولې. نوموړي دغه ژبې د زده کړو، کار، مطالعې او تحصيلاتو پرمهال په شخصي هلو ځلو زده کړې.

په اوم ټولگي کې يې د انتاني کتاب چې ترکانو ليکلی وو، د طب پوهنځي له کتابتون څخه اخيستی وو او هغه به يې لوسته. يوه ورځ يې د ښوونځي په چمن کې د دغه کتاب له مخې د محرقې د سرايت او خورېدو په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکول، د رياضي ښوونکي چې وليد، ورته وې ويل، په دې کتاب دې وخت مه ضايع کوه دا خو هر وخت ويلی شي، انگليسي ووايه.

نوموړي د ښوونکي په همدې سپارښتنه د انتاني کتاب بېرته کتابتون ته ورکړ او په لس افغانۍ يې د انگليسي کتاب واخيست. له دې وروسته يې انگليسي کتاب کون او د نرسنگ بهرني ښوونکي څخه به يې د لغتونو د ماناو پوښتنې کولې.

د انگليسي د زده کړې په خاطر نوموړی په ژمڼيو رخصتو کې لوگر ته لاړ نه، ځکه ويل که لاړ شم، نو دا زده کړې انگليسي هم راڅخه هېرېږي، نو علي اباد روغتون ته يې عريضه ورکړه، هغوی ته يې وليکل ژمی غواړم همدلته پاتې شم او بې معاشه کار وکړم، خو په دې شرط چې د اوسېدو لپاره اطاق راکړئ.

د علي اباد روغتون ودانۍ

د روغتون مسوولينو ورسره موافقه وکړه. نوموړي د شپې روغتون کې کار کاوه او د ورځې يې انگليسي زده کوله.

ښاغلي سيد الف شاه غضنفر پښتو او فرانسوي ژبې هم په علي اباد روغتون کې د عملي کار پرمهال زده کړې وېل، زه چې علي اباد روغتون ته ورغلم، نو په ۱۳۲۵ کال کې د فرانسويانو نوي ټيم راغی. د دغه گروپ د مشر فرانسوي چې عقلي او عصبي پروفیسور وو او پروفیسور ټوچ نومېده انگلیسي زده وه.

هغه راته وېل راځه له ماسره عقلي او عصبي برخه کې کار وکړه. زه په دې خاطر چې انگلیسي ورڅخه زده کړم ورغلم. درې میاشتې وروسته یې چې له لرغونپوهې موشولوبیری سره واده وکړ، نو خپل هېواد ته لاړ او بېرته رانغی.

د دغه فرانسوي پروفیسور له تلو وروسته عقلي او عصبي برخه ښاغلي سيد الف شاه غضنفر ته ورپاتې شوه او دی یې عمومي نگران شو. بل فرانسوي چې راغی په انگلیسي نه پوهېده، نو سيد الف شاه دېته مجبوره شو چې فرانسوي کورس ووايي.

ښاغلی غضنفر وايي، د رشید خان فرانسوي زده وه، خو په پښتو نه پوهېده، د پښتنو ناروغانو خبره به مې په دري رشید خان ته ترجمه کوله. رشید خان به بیا همغه خبره له فارسي څخه په فرانسوي نوي راغلي پروفیسور ته ترجمه کوله. ما به د رشید خان ترجمې ته دقیق غورښوه او په دې به مې فکر کاوه چې پښتو یا دري جمله په فرانسوي څنګه ترجمه کېږي. دغې عملي ترجمې او هغې ته زیات دقت د پښتو او فرانسوي مکالمو په زده کړه کې ډېره مرسته راسره وکړه، ځکه په یو کال کې مې دومره فرانسوي زده کړه چې روانې خبرې مې ورباندې کولې.

نوموړی چې بیروت ته لاړ، نو بیا یې هلته هم دوه کاله فرانسوي ولوسته. یو کال جبري وه او یو کال یې د کریډیت سیستم په اساس انتخاب کړه. بیروت ښار کې د اکثره خلکو فرانسوي زده وه، خو نوموړي به په پوهنتون کې انگلیسي خبرې کولې او دباندې به یې فرانسوي خبرې کولې. ښاغلی غضنفر وایي لبنانیان به خوشاله وو چې انگلیسي خبرې ورسره وکړم مګر ما فرانسوي ورسره ویلې.

ښاغلی سید الف شاه وایي، پښتو مې مکتب کې زده کړه، “زما بادام ډېر خوښ دي” دا زموږ د اول صنف کتاب کې وو. کله به چې کوم پښتون زموږ د کلي له مخې تېرېده، نو ما به ورته ویل، ستړی مشې. هغه به راته ویل، لوی شې.

څلورم ټولګي کې چې وم یوه ورځ ادارې ته لارم سرمعلم او قاري صاحب ناست وو. سلام مې وکړ، قاري راته ویل ستړی مشې. ما ورته ویل، لوی شې. دوی وخنډل. وروسته چې څلورم ته ورسېدم، نو پښتو مقاله مې لیکلې شوه. ځینې جملې مې حفظ کړې وې چې راته به معنی شوې ما به ویل دا خو مې تاریخ کې ویلې وه. جملې مې تیارې دماغ کې حفظ وې.

عملي کار

نرسنگ ښوونځي د ميخانیکي زده کړو تر څنگ په زده کوونکو عملي کارونه هم کول. د اتم ټولگي زده کوونکي د عملي کارونو لپاره علي اباد روغتون ته تلل.

سید الف شاه غضنفر په ۱۳۲۵ کال کې د علي اباد روغتون په عقلي او عصبي برخه کې خپل عملي کار کاوه. په یاد روغتون کې د عملي کار پرمهال د سید الف شاه وړتیا، شخصیت او چلند د روغتون د نرسانو د فرانسوي پروفیسور ټوچ پام وړ واړاوه. له هغه سره یې مینه او ملګرتیا شوه.

دغه فرانسوي پروفیسور دومره په نوموړي پورې زړه وتاړه چې خو ځله یې په ټینګار ور څخه هیله وکړه چې د ښوونځي له پایته رسېدو وروسته بل چیرې مه څه همدلته (علي اباد روغتون ته) راشه.

نوموړي د ژمي په رخصتۍ کې لوګر ته د تلو پرځای د انگلیسي د زده کړې په خاطر کابل کې پاتې شو، د اوسېدو ځای د ستونزې د حل په موخه یې د علي اباد روغتون سرطبيب قیوم خان رسول ته عریضه ورکړه او هغوی ته یې ولیکل ژمی غواړم بې معاشه کار وکړم یوازې یو اطاق راکړئ. هغوی موافقه وکړه سهار تر غرمې به یې درسونه ویل او شپې مهال به یې په روغتون کې کار کاوه.

علي اباد روغتون، نرسنگ ښوونځی، پوهنتون او طب پوهنځی درې واړه هغه مهال د پوهنې وزارت مربوط وو. د کابل پوهنتون لومړنی رئیس عبدالمجید خان د غاښونو ډاکټر وو چې وروسته بیا د عدلیې وزیر شو. ښاغلي سید الف شاه غضنفر علي اباد روغتون کې په دوه اونیو کې د وینې ټول معاینات زده کړل.

هغه وایي، یوه ورځ یې یو جلیبي راوست ویل، په ده کې د شکر ناروغۍ نښې نه لیدل کېږي، مګر په ادرار کې یې د شکر نښې معلومېږي. ویل، دا باید همدلته ادرار وکړي او بیا معاینه شي. که یې شکر درلود له عسکري به معاف شي او که نه یې درلود، نو باید عسکري ته لاړ شي.

هغه مهال ملي دفاع وزارت خپل ډاکټران نه لرل. هغه کس راغی هلته یې ادرار وکړ چې ټیسټ مو وکړ، نو شکر یې بیا هم مثبت وو. هغه ته مې وویل ته لږ دباندې لاړ شه ډاکټران خپل منځ کې خبرې کوي. ځینو ویل دا

خود د ډيابټس هېڅ اعراض نه لري ده حتماً د ستنې له لارې د بورې محلول
مثانې ته داخل کړی او اوس يې په ادرار کې د شکر نښې معلومېږي.
ډاکټرانو خپلو کې خبرې کولې ما لږ پوره را واخيسته او هغلته ايښي
ادرار مې نيمايي کړ. نيم مې همدا سې پرېښودل او نيمو نورو کې مې پوره
واچوله چې کتل مې دواړه منفي وو.

فقير محمد خان، نظر محمد خان او نور ډاکټران چې هلته موجود وو ،
هغوی ته مې وويل ډاکټر صاحبانو تاسو وايئ چې ادرار کې يې د بورې
محلول اچولی، مگر که پوره په ادرار کې ګډه شي، نو بيا يې هم نتيجه
منفي وي.

هغوی ويل څنگه؟ ما ويل دا ده دا ادرار نيمايي کوم. نيم کې پوره اچوم
نورو کې يې نه اچوم دواړه مې ورته ټيسټ کړل دواړه منفي وو بيا حيران
وو چې دا څنگه ده بيا يې هغه نفر له عسکري معاف کړ. وروسته ماته
معلومه شوه چې پوره ارجاعي قند نه دی.

بناغلی سيد الف شاه غضنفر وايي، د کال اخر کې نظر محمد خان
امتحان راڅخه اخيست، د نادر شاه روغتون برنده کې ناست وم اکثر
لابراتواري پوښتنې يې کولې. فقير محمد خان راغی نظر محمد خان ورته
ويل، ته راشه دا هلک څومره ښه ځوابونه وايي. ويل هو همغه ورځ يې چې
ټيسټ وکړ زما باور راغی دا هلک تکړه دی.

له نرسنگ ښوونځي چې فارغ شوم زموږ مدير او استادانو د پوهنتون
رئيس ته يوه عريضه وليکله چې دا لایق هلک دی طبي مکتب کې يې
شامل کړئ. طبي مکتب د نهم صنف فارغان نيول درې کاله درس يې

وايه او بيا د ډاکټر معاون فارغېده. په رخصتۍ کې چې کورته لاړم ما ويل امر لرم درې مياشتې وروسته طبي مکتب کې داخلېږم.

کاکا مې وويل ، له هغه څه شې فارغېږي؟

ما ويل د ډاکټر معاون.

په ټوکه يې راته وويل د ډاکټر اخر؟

ما ويل هو.

ويل بايد ته د ټولو سرواوسې نه اخر.

درې مياشتې وروسته چې راغلم، نو طبي ښوونځی فرانسويانو بند کړ، نوي زده کوونکي يې ونه نيول او د دويم او دريم ټولگي زده کوونکي يې تکنالوجيستان وروزل.

لومړنۍ دنده

سید الف شاه غضنفر له ډاکټرۍ سره ځانگړې مینه لرله او په ښوونځي کې یې د خپلو درسونو تر څنگ د طب پوهنځي د محصلینو لکچرنوټونه هم لوستل، ځکه د ښوونځي درسونه به یې چې زده کړل، نو خپل فارغ وخت یې په اضافي مطالعه او د طب پوهنځي په لکچرنوټونو تېراوه.

نوموړي چې په ۱۳۲۵ لمريز کال نرسنگ ښوونځی په عالي درجه پایته ورساوه، نو د فرانسوي نرس پروفیسور ټوچ په غوښتنه علي اباد روغتون ته لاړ او د دغه روغتون په رواني برخه کې یې خپل

کار او رسمي دنده پیل کړه.

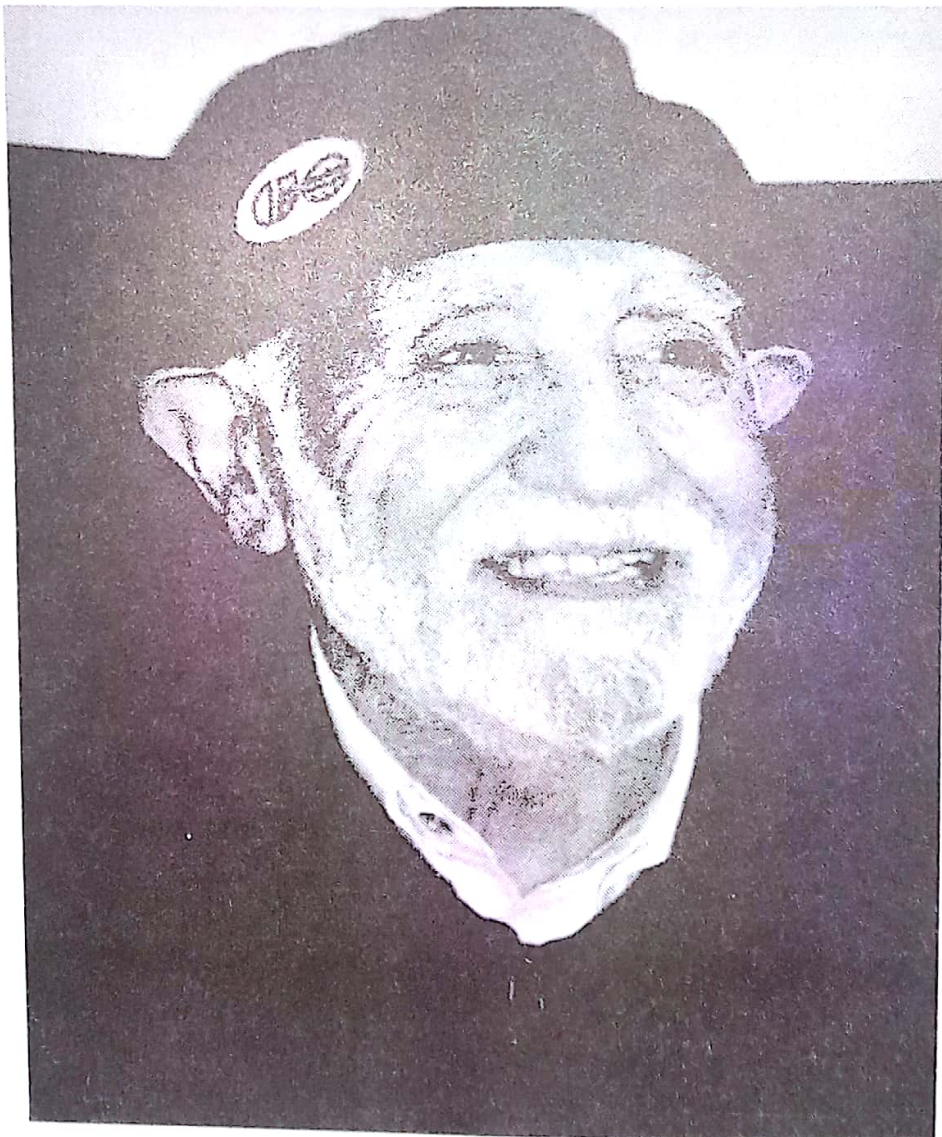
علي اباد روغتون نوموړي ته د میاشتې ۹۰ افغانۍ معاش او ۵۰ افغانۍ د مسلک ورکولې چې ټولې د میاشتې ۱۴۰ افغانۍ کېدلې. نوموړي خپله میاشتنۍ تنخوا خپل پلار او کورنۍ ته د ورځنیو اړتیاو د پوره کولو لپاره وراستوله او خپله یې یوازې د روغتون په ډوډۍ گوزاره کوله.

سید الف شاه غضنفر له طبابت سره د مینې له امله تر نیمو شپو د ناروغانو له خدمت څخه خوند اخیست. هره ورځ یې ۸۰ عقلي او عصبي ناروغان کنټرولول، هریوه ته یې دوا ورکوله او تطبیقوله.

نوموړي له ستړیا پرته دومره په صداقت د ناروغانو پالنه کوله چې فرانسوي نرس خپل هېواد ته له تلو وروسته دی د عقلي او عصبي خانګې د نرسانو مشر کړ.

د طبابت مینه

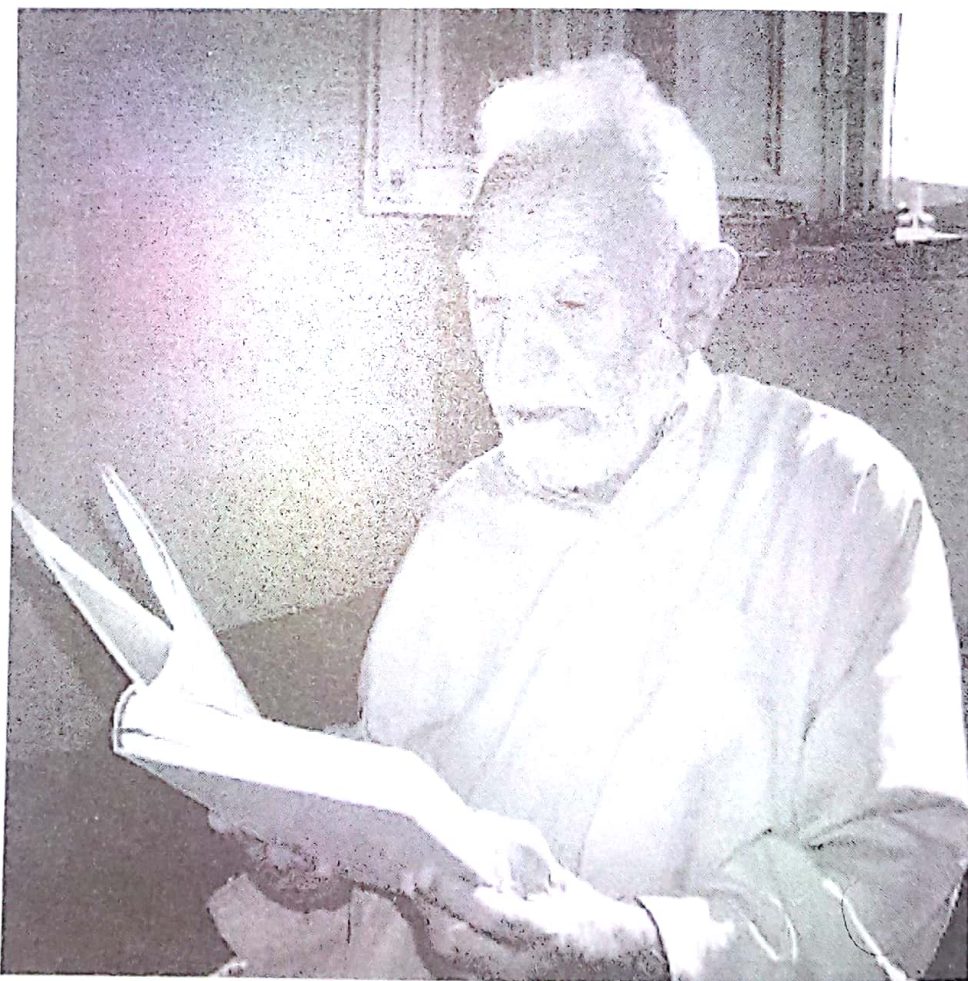
د ناروغانو پالنې او له ډاکټرانو سره سروکار د طبابت مسلک سره د سید
الف شاه غضنفر علاقمندی نوره هم زیاته کړه. هغه تصمیم ونيوه چې د
طب ډاکټر شي، خو تل په دې فکر کې وو چې خپلې دغې هیلې ته څنگه
ورسېږي؟

نوموړی علي اباد روغتون کې د عملي کار پرمهال د طب پوهنځي بېلابېلو صنفونو ته تلو او هلته يې د فارمکولوژي په ګډون ډېر مضامين او لکچرونه اورېدل. هغه وايي يوه ورځ مې ډاکټر محمودي ته وويل، زه خو يوه ورځ يو صنف ته ځم او بله ورځ بل صنف ته، ايا دا امکان شته چې يو صنف کې ټول مضامين تعقيب کړم بيا اخر کې ازموینه ورکړم؟ هغه راته ويل نا، ته بايد دولسم ولولې او بيا طب پوهنځي ته داخل شې. نوموړي چې تر دې مهاله يوازې تراټم ټولګي پورې بنسټونځی ويلي وو، نو طب پوهنځي ته د داخلېدو لپاره يې بايد ۱۲ ټولګی ختم کړی وای. په سيد جمال الدين افغان شپې دارالمعلمين کې د شاملېدو په خاطر يې پوهنې وزارت ته خپل ليکلی غوښتنليک وروسپاره.

شپې دارالمعلمين

سید الف شاه غضنفر په ۱۳۲۸ لمريز کال د بنوونځي د بشپړولو او طب پوهنځي ته د داخلېدو په فکر کې شو، خو علي اباد کې د کار پرېښودل هم ورته سخت وو، ځکه چې ياد روغتون د مياشتې ۱۴۰ افغانۍ معاش او کوپون ورکاوه، چې کورنۍ ته يې غنيمت وو.

ښاغلی غضنفر وايي، د شپې دارالمعلمين په نوم يوه موسسه وه معلمانو باندې يې لسم، يولسم او دولسم په څلورو کالو کې لوستل. درې بجې يې درس پيلېده تر ۷ بجو پورې يې دوام کاوه لږم هلته داخل شوم چې

ساینس ولولم، خو هغه کال د شاگردانو د نشتوالي له امله ساینس ټولګی جوړ نشو.

سید الف شاه غضنفر مجبور شو چې د اجتماعیاتو نهم ټولګی ولولي، مګر جالبه دا وه چې په کلنی ازموینه کې د اجتماعیاتو برخه کې هم اوله نمره کامیاب شو.

بل کال بیا هم د شپې دارالمعلمین کې د ساینس لسم او یولسم ټولګی جوړ نه شول، هغه وایي، یوه ورځ مدیر زموږ ټولګی ته راغی. ویل څوک ساینس لولي؟

زموږ ښوونکی غلام حسن مجددي هم په صنف کې وو زه اول کتار کې وم پورته شوم ما ویل زه یې ولولم، ویل یوازې ته؟

ما ویل نا نور شاگردان هم شته، چې شاته مې وکتل نور د استاد له وېرې غلې په خپلو ځایونو ناست وو.

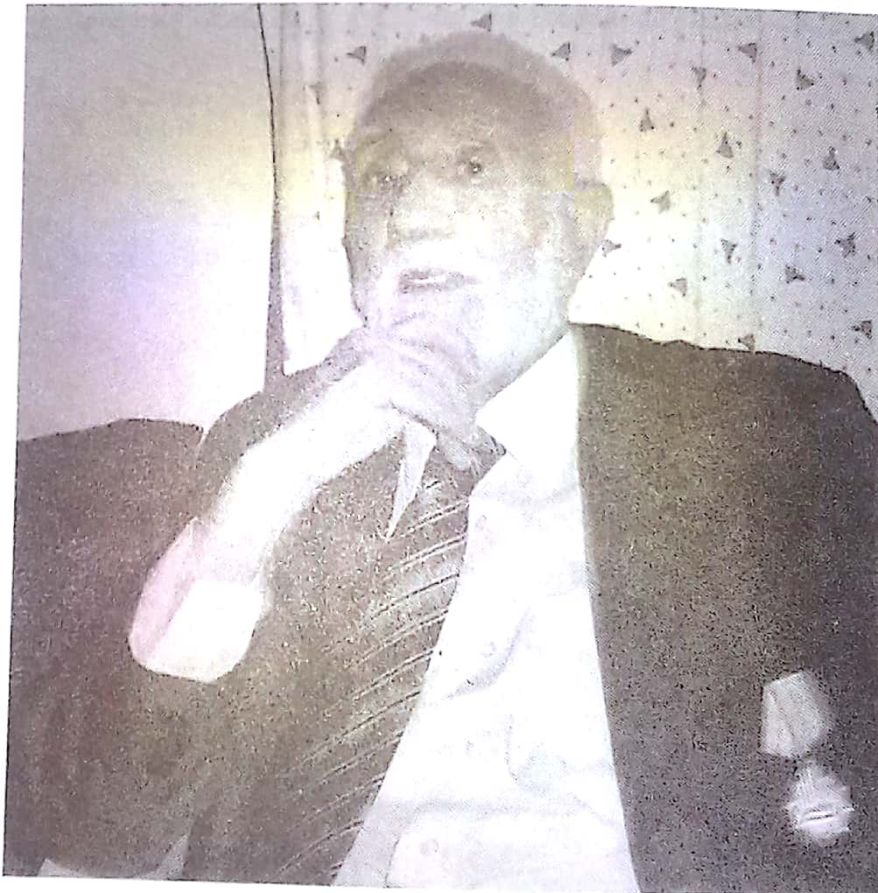
مدیر راته ویل کښه د یو نفر لپاره صنف نه شو جوړوی بیا استاد تر اخره ماته ویل ته له ما تښتېدې.

شپې دارالمعلمین کې چې اجتماعیاتو کې شامل شوم. کیمیا، بیولوژي، ساینس ریاضي او نور مضامین مې خصوصي لوستل، فزیک مې د علي اباد روغتون مالي مدیر عبدالواحد خان څخه چې استقلال لېسه کې د فزیک استاد وو، زده کاوه.

رفیق خان نه مې کیمیا ویلې. غلام علي نه مې د یولسم صنف فزیک ویلې دا ټول خصوصي وو. اخر کې مې چې د اجتماعیاتو ازموینه ورکړه اول نومړه شوم.

د سويې ازمويښه

شپې دارالمعلمين کې د ساينس ټولگي د نه جوړېدو له امله ښاغلي سيد
الف شاه غضنفر د لسم او يو لسم ټولگي د سويې ازمويښې ورکولو په
موخه پوهنې وزارت ته خپل غوښتنليک ورکړ. هغه وايي، معارف
وزارت ته مې د ترور د زوی په لاس يوه عريضه ولېږله او ورته ومې ويل
چې علي احمد خان ته يې يوسه چې د ساينس اول او دويم صنف ازمويښه
ورکوم او دريم کې داخلېږم.

هغه ته مې وويل که امر يې نه ورکاوه، نو همدلته دې زما په عريضه
وليکي چې قوانين او مقررات نه ايجابوي. ما ويل دا به د سند په توگه له
خان سره وساتم. که بله ورځ چا پوښتنه کوله، نو ورته وایم به ما غوښتل د

خپلې خوښې مضامين ولولم خو چا اجازه رانکړه.

د ترور زوی يې چې پوهنې وزارت ته عريضه ور وړې وه، نو وزارت د سويې د ازمويښې د ورکولو اجازه ورکړه. بيا يې نو تياري نيوه او د هر مضمون ازمويښه يې ورکوله.

بناغلی سيد الف شاه غضنفر وايي، د فزيک د ازمويښې د ورکولو لپاره خالق خان ته چې وروسته بيا د هوايي چلند ادارې رئيس شو شاه دوشمشيره شپږم نمبر ښوونځي ته ورغلم هغه د شپې دارالمعلمين کې د مثلثاتو درس ورکاوه. عريضه مې ورته کېښوده. چې وې ليدل دوه صنفه ازمويښه ورکوم، نو فکر يې وکړ چې واسطه داريم، تندي يې تريو کړ، ويل د څه شي امتحان درنه واخلم؟

ما ويل خو څه شی چې درس ورکوي. يو زده کوونکي ويل دا پوښتنه ورڅخه وکړه، بل زده کوونکي بل سوال ښوده ويل، دا ورڅخه وکړه. خو سختې پوښتنې يې راکړې.

زه د پوښتنو په حلولو بوخت شوم او ښوونکي زده کوونکو ته تدريس کاوه. دا د ساينس دريم صنف وو چې د دولسم معادل وو. استاد له زده کوونکو وپوښتل چې زاويه په څه شي اندازه کېږي؟ زده کوونکي وويل په درجه؟

ښوونکي بيا وپوښتل بل په څه شي؟ ويل په گراد.

بيا يې وپوښتل بل په څه شي اندازه کېږي؟

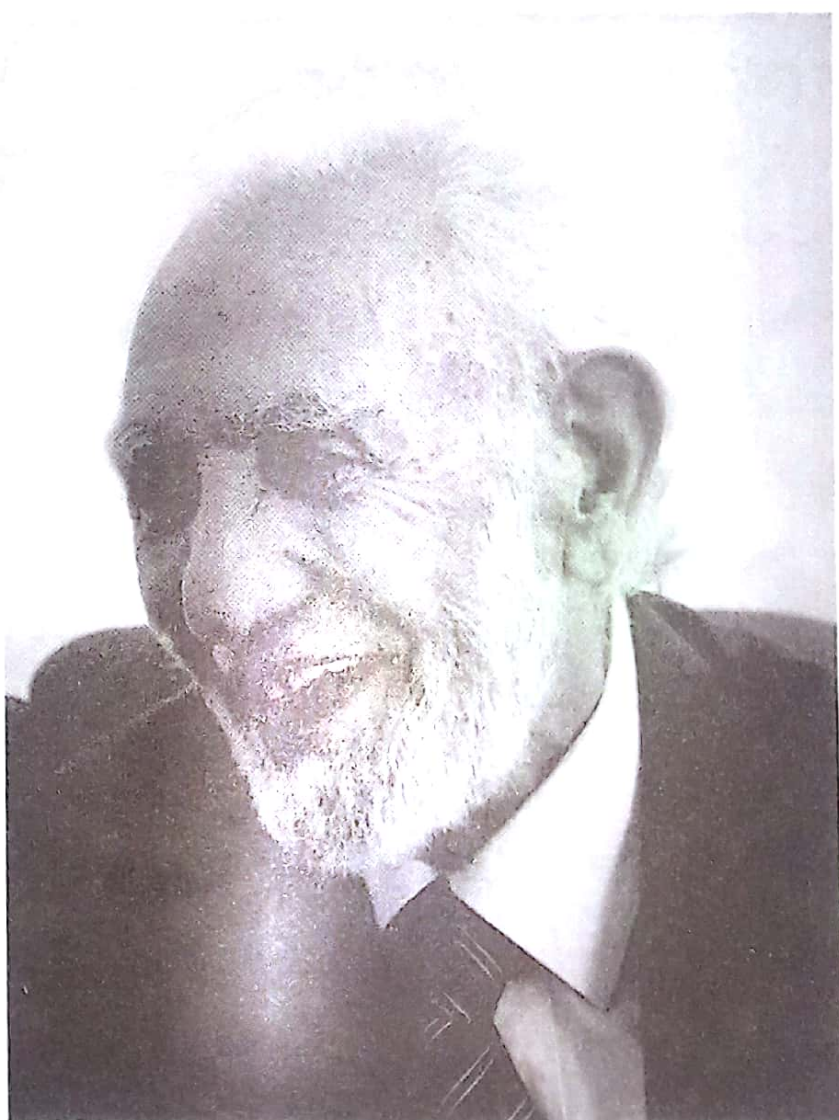
ټول زده کوونکي غلي او بې ځوابه شول، زه چې د ټولگي په يوه څنډه کې د فزيک پوښتنو د ځوابونو په ليکلو بوخت وم او نيمې پوښتنې مې حل کړې وې، قلم مې کېښود لاس مې پورته کړ ما ويل زه يې ووايم؟

استاد ډېر وځندل ويل، اول صنف کې ناکام پاتې کېږي، نو د دريم شاگردان يې چې نه شي ويلی نو ته به يې څنگه ووايي؟ ما ويل په مثلثاتو کې اکثره زاويې په راډيان اندازه کوي. د دې ځواب په اورېدلو سره استاد ډېر خوشاله شو. راغی پارچه يې رانه واخيسته وې ويل: بچی مې ورځه کامياب شوې.

ورځ وروسته مې همغه زده کوونکي ټولگيوال وو او دولسم کې شامل او بېرته اول نومره شوم. دلته مې اوه مضمونونه ويل څلورو مضامينو کې مې سل او درې نورو کې مې ۹۵ نومرې يووړې او د دويم نومره اوسط له ۶۵ څخه لوړ نه وو.

حبيبيه لېسه

بناغلي سيد الف شاه غضنفر بله ورځ بيا فكر وكړ چې ممكن له شيې
دارالمعلمين څخه يې طب ته شامل نه كړي، نو څو ورځې وروسته يې بيا
پوهنې وزارت ته عريضه وليكله او غوښتنه يې وكړه چې په حبيبيه لېسه
كې شامل شي.

حبيبيه لېسه چې په هېواد كې د عصري زده كړو لومړنۍ مركز دى او په

۱۲۸۱ لمريز کال جوړه شوې هغه مهال چې ښاغلي سيد الف شاه په کې زده کړې کولې، نو افغان، امريکايي او هندي ښوونکو زده کوونکو ته تدريس کاوه او د زده کړې کچه يې ډېره لوړه وه.

ښاغلي غضنفر وايي، پوهنې وزارت ته مې عريضه ورکړه ما ويل حبيبيه لېسې ته ځم يوسف خان د معارف وزارت معين وو امريې راکړ او وې ليکل حبيبيه لېسې ته دې معرفي شي او هر صنف کې چې مطابقت کوي هملته دې شامل شي. دا امر مې د تدريساتو مدير اکرم خان ته وروړ. هغه ويل نا دا بايد دلته معلومه شي چې ته کوم صنف ته لار شې. ويل ته هم راشه بايد د وزارت مجلس پرېکړه وکړي.

زه لارم دروازه کې ودرېدم يوسف خان ورته وويل، ما ليکلي دي چې هر صنف کې مطابقت کېږي هملته دې داخل شي. اکرم خان ويل نا همدلته بايد تثبيت شي، ځکه ده دا نور صنفونه اساسي نه دي لوستي. يوسف خان ورته وويل چې اساسي يې نه دي لوستي، نو بيا څنگه د هغو زده کوونکو په منځ کې چې اساسي يې لوستي دي، اول نومره شو؟

اکرم خان ويل، عجيبه دا ده چې ده شخصي انگليسي زده کړې ما ويل که لياقت په ژبه وي ما خو فرانسوي هم زده کړې، يوسف خان ماته ويل، خبرې ورته وکړه: ما په فرانسوي ورته وويل "ايا غواړئ څه شی په فرانسوي درته ووايم؟" ويل سمه ده. پوهنې وزارت پرېکړه وکړه چې د يولسم مشروطانو سره ازموينه ورکړم که کامياب شوم دولسم ته به لار شم او که ناکام شوم نو يولسم دې ولولي.

زه خوشاله شوم لاره راته خلاصه شوه. لارم د حبيبيې د يولسم ټولگي

ازموینه مې ورکړه او دولسم ته کامیاب شوم. په ۱۳۳۰ لمریز کال حبیبه لېسه کې داخل شوم. دلېسې موقعیت همدا اوسني ځای کې وو. مدیر یې لارسن امریکایي وو موږ ته یې د فزیک درس راکاوه. نور استادان یې د اخلي وو. شکور خان د تفتیش رئیس و موږ ته یې د ریاضیاتو درس راکاوه ځکه استادان کم وو.

زما یو بل ټولګیوال له کندهاره راغلی وو زه له شپې راغلی وم دواړه څنګ په څنګ کېناستو. دولسم صنف هغه مهال کتابونه نه لرل. صالح پرونتا دري درس راکاوه. زده کوونکو ویل یو کتاب به واخلو او استاد به یې د دري پر ځای راته وایي. یوه ویل ګلستان اخلو، بل ویل بوستان اخلو خو تر اخره پرېکړه ونشوه چې څه شی اخلو.

بله ورځ استاد راغی د لبناني لیکوال جبران خلیل جبران کتاب (پیغمبر) چې عبدالرحمن پژواک دري ته ژباړلی وو ورسره وو، ویل د ادبیاتو ښه کتاب مې تر لاسه کړی د هغه درس او نوټ درکوم. هره ورځ یې دوه مخه درس راکاوه، تر سنبلي میاشت پورې مو دا کتاب ولوست.

سنبله میاشت کې در محمد خان مانه پوښتنه وکړه دا موږ یې چې لولو دا ګلستان دی که بوستان؟ ورته ومې خندل ما ویل ولا زه هم نپوهېږم، ځکه په صنف کې خو تر پایه فیصله ونشوه چې ګلستان لولو که بوستان، خو ته له معلم څخه پوښتنه وکړه، ګوته یې جګه کړه، ښوونکي ورته ویل څه وایي؟

در محمد خان ورته ویل معلم صاحب دا ګلستان دی که بوستان، ټول صنف وخندل.

بناغلی سید الف شاه غضنفر حبیبه لېسه کې د دولسم ټولګي اول سمسټر کې په انګلیسي کې مشروط شو، ټولګیوالو یې فکر کاوه چې انګلیسي یې زده نه ده نو شاید کامیاب نه شي. مګر دویم سمسټر کې د فزیک معلم یو شاګرد ته سوال ورکړ چې د یو تار منځ کې یو وزن دی، خو د وزن دواړو لورو ته واټن مساوي نه دی، نو د دې وزن دواړو لورو ته ټینشن پیدا کړئ.

هغه زده کوونکي دا سوال حل نشو کړای، حتی معلم هم په سختۍ دا پوښتنه حل کړه، خو زما په شمول د ډېرو پام نه وو، معلم په اخر کې وویل، دا پوښتنه د شنبې ورځې په ازموینه کې راوړم، بیا یې نو په تخته د پوښتنې لیکلې ځواب ږنګ کړ، زده کوونکي سره وارخطا شول. دا پوښتنه په هغه کتاب کې چې په هندوستان کې د بنوونځیو لپاره لیکل شوی وو، حل شوې وه.

هغه وایي زه چې علي اباد روغتون ته لاړم کتاب مې درلود واز مې کړ د پوښتنې حل مې یاد کړ. د شنبې ورځ ازموینه کې رښتیا هم دا سوال راغی. ما حل کړ نورو نه وو حل کړی، ځکه په هغه ورځ یې پام نه وو.

بله ورځ چې بنوونکي نومرې راوړې زما ۸۴ وې د اول نومره ۷۱ وې. له هغه وروسته ټولو ویل چې اول نومره کېږم. حتی ماته یې پلان جوړ کړی وو چې د ازموینې په ورځو کې یو څه راکړي چې ګڼګس او له ازموینې یا حد اقل له اول نمرګۍ پاتې شم.

زده کوونکي علي اباد روغتون ته له ماسره د درس ویلو لپاره راتلل، ځینو ویل د امتحان وخت کې له شفاخانې رخصت واخله او زموږ کور کې

يو خای درس وایو. یو نفر د علیشاه په نوم د لوگر د زرغون ښار وو هغه ته ورغلي او ورته ویلي یې وو یوه ماده راکړه چې یو کس درې څلور ورځې گنگس کړي خو مړ نشي. بیا هغه ماته ویل پام کوه د ازموینې ورځو کې چېرې لار نشې دغسې خبره ده.

بیا زه ډاکتر رشید خان ته لارم ما ویل دلته راته ولیکه چې له دې تاریخ څخه تر دې تاریخ پورې باید په روغتون کې واوسم. ویل ولې؟ ما ویل ته خوشاله نه یې چې زه ۲۴ ساعته په روغتون کې اوسم. بیا نو چې ټولگيوالو راته ویل چې له دوی سره کور ته د درس ویلو لپاره لاړ شم، ما ویل متاسفانه زه نشم کولی. ډاکتر راته لیکلي چې له روغتون څخه باید لیرې نه اوسم د اول، دویم او دریم نمره تر منځ د بهرني سکالرشپ رقابت وو.

سید الف شاه غضنفر په حبیبیه لېسه کې ۳۲ ټولگيوال لرل. هغه مهال د دولسم ټولگي فارغ اول نومره، دویم نومره او دریم نومره د لوړو زده کړو لپاره بهرنیو هېوادونو ته استول کېدل.

د دولسم ټولگي په کلنۍ ازموینه کې د ۳۲ کسانو له جملې څخه یوازې اته تنه په کلنۍ ازموینه کې کامیاب شول او ښاغلی سید الف شاه غضنفر په هغو اتو کسانو کې دویم نمره شو.

وزارت په پام کې لرله چې نوموړی د سول انجنیري په برخه کې بهر ته د زده کړو لپاره واستوي او په کار توگرافۍ کې تخصص وکړي، خو له نېکه مرغه چې په هغه فرصت کې هلمند وادي له پوهنې وزارت څخه وغوښتل چې څو کاله وروسته د هغه روغتون لپاره چې د جوړولو کار یې

روان وو ډاکټر ته اړتيا لري، نو له دې امله وزارت له دوه نورو ټولگيو الو سره بيروت امريکايي پوهنتون ته د طب په برخه کې د زده کړو لپاره واستاوه.

سيد عبدالحميد غضنفر وايي، ښاغلي سيد الف شاه غضنفر چې له حبيبيه لېسې څخه له فراغت وروسته بيروت امريکايي پوهنتون ته د تحصيل لپاره تللو، زه او څو وروڼو او ورېرونو چې تقريباً ۱۱ او ۱۲ کلن وو زموږ په پلرني کلي کې له هغه سره يو ځای وو.

په څلورم ټولگي کې جغرافيه مضمون زموږ لپاره نوی وو او ستونزې مو په کې لرلې. ما وغوښتل چې جغرافيه راته خالصه کړي او د ابنا، خاکنا، خليج او جهيل په مانا مو پوه کړي.

په ټوکه يې راته وويل غواړې خالصه يې کړم؟ يوه کرښه ولوله او يوه کرښه مه ولوله.

موږ يو بل ته وکتل او ومې ويل نا داسې خلص مو نه دي ويلي.

ويل: ښه يو مخ يې لولئ او يو مخ يې مه لولئ.

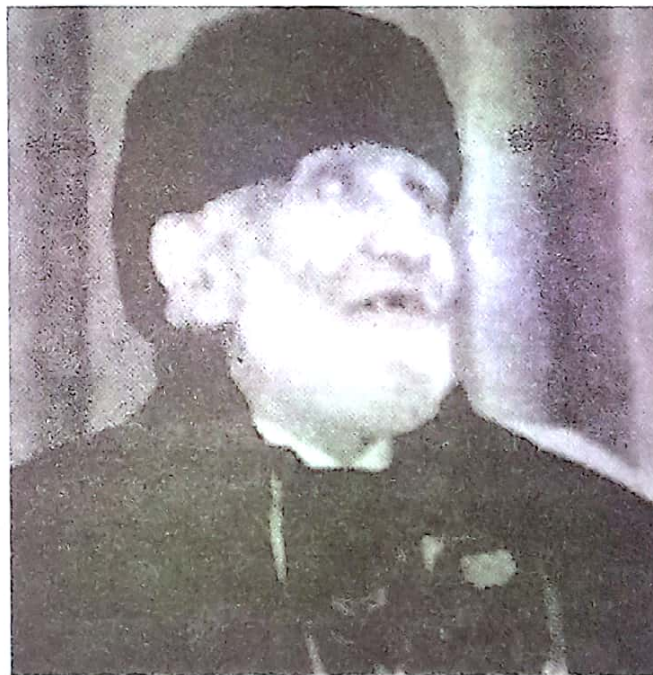
بيا مو وويل نه داسې نه.

وې ويل، ښه يو مخ ولولئ دوه مخه مه لولئ.

ټولو وځنډل بيا يې موږ د لوگر سيند غاړې ته بوتلو. هلته يې ډېر اشکال او مفاهيم موږ ته په ژوندۍ او عملي بڼه را وښودل، راته تشرېح يې کړل او را وې پېژندل. د هغه نېک چلند، زغم او مهرباني به تل زموږ په ياد وي. نوموړی د ۱۳۳۱ لمريز کال په ميزان مياشت کې بيروت ته لاړ.

پېژندنه

ښاغلي ډاکټر سيد الف شاه غضنفر د افغانستان د خپلواکۍ د بېرته گټلو اتل غازي امان الله خان د واکمنۍ په وروستيو کلونو کې د لوگر ولايت د کلنگار ولسوالۍ په سيدانو کلي کې د سيد محمود په کور کې وزېږېد. د زوکړې دقيقه نېټه يې نه ده معلومه هغه په خپله وايي، ما مې چې له مور څخه د زوکړې نېټې په اړه پوښتنه وکړه، نو راته ويل يې چې سقاوی، کې يو کلن وي. نو په دې اساس ممکن زه په ۱۳۰۶ لمريز کال زېږېدلی يم.

سيد الف شاه غضنفر له کوچنيوالي څخه ذهين او زحمتکش وو او د خپلې وړتيا او زحمتونو په اساس د طبابت په برخه کې د نوميالي

شخصیت په توګه وځلېده د پوهاندۍ علمي رتبې ته ورسېد او په خپل ژوند کې یې ډېرې ارزښتناکې څېړنې او لاسته راوړنې لرلې.
نوموړي د ۱۳۸۸ لمريز کال په حمل میاشت کې د زړه د حملې له امله د سترګو دید له لاسه ورکړ؛ مګر د دې باوجود یې هم د هېواد او خلکو د خدمت په موخه علمي او څېړنیزې چارې جاري وساتلې.
پوهاند سید الف شاه غضنفر په ۱۳۹۰ لمريز کال په ۸۴ کلنۍ کې تقاعد وکړ؛ له تقاعد وروسته یې هم په صحي برخو کې له ګټورو مشورو څخه استفاده کېدله.

زنداني کېدل

ډاکټر سيد الف شاه غضنفر نه په خوانۍ او نه هم په زړېدۍ له سياست او سياسي فعاليتونو سره علاقه لرله او نه هم د کوم سياسي گوند، ډلې او ټپلې غړۍ او خواخوږۍ وو. هغه وايي، زموږ هغه همکاران او ملگري چې په سياست کې يې گوتې وهلې تل به خپل ورسپارل شوي کارونه ورڅخه پاتې وو او په ناحقه غوندې او منډو کې سترې او سرگردان وو.

سره له دې چې نوموړي نه په سياست غرض درلود او نه يې له سياسي فعاليتونو او حرکتونو سره خواخوږي لرله، ټوله ورځ په خپلو علمي څېړنو او طبي هڅو بوخت وو، مگر د دې باوجود د ۱۳۵۷ لمريز کال د اسد په ۱۱ د کودتاه په تور په شخصي غرضونو بنا د ناسم راپور په اساس بندي شو.

راپورچي جنايانو ته ويلي وو چې ښاغلي غضنفر د خپلې امريکايي مېرمن پر مټ چې يوه مياشت دلته وي او يوه مياشت په امريکا کې د کودتاجيانو او امريکايانو اړيکې سره ټينگې کړي او د هغوی همکاري او تعهد يې جلب کړي دی.

هغه وايي، د کورنيو چارو وزارت جنايي چې زه ور وغوښتم ويل، امريکايي مېرمن لري؟

ما ويل هو.

ويل چېرې؟

ما ويل، ۱۳۵۷ لمريز کال کې چې لاړه نو بيا هيڅ رانغله، ځکه د مور سترگې يې ژوبلې دي او د هغې خدمت کوي بهرنيو چارو وزارت نه يې

پاسپورټ اخیستی تاسو یې کتلی شئ چې په افغاني پاسپورټ تللي او
بېرته نه ده راغلي.

هغه کیسه کوله، د کورنیو چارو وزارت جنایي څانگې ته یې بوتلم سخت
یې شکنجه کړم په کپبل یې ووهلم او لاس مې مات شو او بیا یې چې په
سرووهم نو بې هوښه شوم. چې په هوښ شوم لمر لوړ ولاړ وو او کوټه په
وینو ککړه وه. ۲۴ ورځې یې د دې لپاره په زندان کې وساتلم چې ټپونه مې
ښه شي.

ښاغلی سید الف شاه غضنفر د کودتا په نوم د یو شخصي غرض ښکار
شو، ځکه ده ته لارښوونه شوې وه، کومو شرکتونو او کمپنیو چې
قېمتونه لوړ کړي او د ۱۳۴۹ کال قېمتونه نه مني، نو هغه مه ثبتوه، بیا نو
د همدغې یوې کمپنۍ استازي چې پوهاند صاحب غضنفر د قېمت د
لوړوالي له امله د هغوی شرکت نه وو ثبت کړی، حکومت ته په دروغو
راپور ورکړی وو او د هغه په اساس ښاغلی غضنفر بندي او سخت
شکنجه شو.

کله چې ولسواکي او فردي ازاديو ته درناوی نه وي، مستبد او دیکتاتور
رژیمونه حاکم وي، نو هیڅوک هم ځان مصئون نه احساسوي، حتی د
ټولنې روښانه او بې غرضه اشخاص لکه ښاغلی غضنفر هم ځورول
کېږي، وهل کېږي، شکنجه کېږي او حتی وژل کېږي، خو ډاکټر صاحب
غضنفر په دې بختور وو چې د هغو مستبدو له پنځو څخه له سختو
شکنجو وروسته بیا هم ژوندی پاتې شو او د هغوی له زندان او شکنجو
وروسته یې بیا هم په عادي ډول خپلو علمي او طبي څېړنو او خدمتونو
ته ادامه ورکړه.

د یوې فرانسوۍ د ژوند ژغورل

ډاکټر سید الف شاه غضنفر بیروت امریکایي پوهنتون کې د تحصیل پرمهال چې د طب پوهنځي د دریم ټولګي محصل وو، د امریکا د معالجوي او تحقیقاتي پروفیسورانو د ګروپ غړی هم وو. نوموړي همغه مهال د یوې فرانسوۍ مېرمنې چې د ځان وژنې هڅه یې کړې وه، ژوند ژغورلی دی.

هغه سباوون مجلې سره په مرکه کې د دغې فرانسوۍ د ژوند ژغورلو خاطره داسې بیانوي: یوه ورځ یوې ځوانې فرانسوۍ ښځې چې غوښتل یې د خوب د زیاتو درملو په خوړلو سره ځانوژنه وکړي. په بیروت کې فرانسوي ډاکټرانو نظر ورکړی وو چې دا ښځه مړه شوې او د هغې د درملنې هیڅ امکان نشته، په کوما حالت کې یې زموږ د پوهنتون اړوند

روغتون ته راوړه، هغه هم په دې خاطر چې د روغتون په سره خونه کې يې وساتي ترڅو فرانسې ته تر انتقال پورې د هغې جسد خراب نشي. دا ښځه يې چې روغتون ته راوړه د محالجوي او تحقيقاتي گروپ پروفيسورانو د هغې ښځې د ژغورنې د وروستۍ هڅې مشوره وکړه. ټولو ومنله ناروغ يې ماښام ۷ بجې عمليات خانې ته انتقال کړ درملنه يې پيل شوه، له څو ساعته هلو ځلو او د لابراتواري معايناتو له بشپړولو وروسته د پروفيسورانو د گروپ مشر په تاسف سره وويل چې موږ دې ناروغ ته نجات نشو ورکولی، ځکه د دوه کارونو ترسره کول سخت او زموږ په وس نه دي.

يو دا چې د دې ناروغ د وينې PH د عمليات تر پای پورې هره شيبه له وقفې پرته نشو کنټرولولی او دويم د وينې د تصفيه کوونکې دستگاه لازم مراقبت نشو کولی، ځکه په هر ساعت کې بايد ۲۰۰ لېتره مايع تبادله کړي. ټول گروپ خواشینی شو اما زه چې دمخه مې په دې اړه خبرې کړې وې، پروفيسور ته مې وويل د دې دواړو کارونو اجرا زه په غاړه اخلم پروفيسور او د گروپ ټول غړي خوشاله شول.

ماښام اوږه بجې مو چې د هغې درملنه پيل کړې وه ادامه مو ورکړه، ناروغ چې کاملاً په ژوره کوما کې وو د سهار ۴ بجې يې سترگې پرانيستلې، له غرمې مخکې ۱۱ بجې يې د خبرو توان پيدا کړ او د مازديگر پنځه بجې په بستر کې کېناستله له ما سره يې خبرې وکړې.

له روغتون څخه د رخصتېدو پرمهال د ځان وژنې په هڅه سخته پېښمانه وه او د تلو پرمهال چې له دې خبره شوه چې د هغې د نجات سخت کار ما ترسره کړی، نو هره اونۍ راتله او د گلونو گېډۍ يې راکوله.

بیروت امریکایی پوهنتون

بناغلی سید الف شاه غضنفر په ۱۳۳۱ لمريز کال له خپلو دوه نورو ټولگيو الو (رفیق وزيري او کبير نورزی) سره يو ځای د طب په څانگه کې د تحصیل لپاره په لبنان کې بیروت امریکایی پوهنتون ته لاړ.

د کال په اخر کې يې د ترکیې، ایران، پاکستان، مصر، سوډان او گڼو نورو هېوادونو د زده کوونکو د ازموينې له پایلو د هر ښوونځي د زده کوونکو د نمر و اوسط معلوم کړ، د دغه اوسط له مخې د ۲۰۰ هغو کسانو په منځ کې چې د طب پوهنځي لپاره يې نوم لیکنه کړې وه، حبیبیه لېسه اوله درجه شوه.

د لومړي مقام له گټلو وروسته د بیروت امریکایی پوهنتون ادارې پرېکړه وکړه، چې له دې وروسته هر کال د افغانستان د حبیبیه لېسې زده

کونکي له ازموينې پرته پوهنتون کې شاملېدلی شي، مگر د نورو هېوادونو زده کونکي به د شموليت ازموينه ورکوي. په دغه کال ۶۰۰ تنه طب ته کاندید وو، چې ۱۸ تنه يې افغانان وو.

بناغلي سيد الف شاه غضنفر څلور کاله وروسته له ياد پوهنتون څخه په کيميا څانگه کې د ليسانس ډيپلوم په امتياز سره ترلاسه کړ، يانې له ياد پوهنتون څخه عمومي اول نومره فارغ شو.

په ۱۳۳۸ لمريز کال يې د بيروت پوهنتون طب پوهنځي څخه په لومړۍ

درجه د دکتورا ډیپلوم ترلاسه کړ او وروسته د امریکا هارورډ پوهنتون کې د څېړنو د معاون په توګه شامل شو.

لومړۍ څېړنه یې هایډروجن سره د کاربن د اړیکې د پیاوړتیا په اړه په همغه مالیکول کې د برقي چارج د تاثیر په اړه وه چې پایله یې په دوه بین المللي نشریو کې خپره شوه.

نوموړی دوه کاله په امریکا کې د پروتینونو فزیکي کیمیا په څېړنو بوخت وو چې د امریکا علمي مجلو کې د څلورو اثارو په خپرولو بریالی شو.

په ۱۳۴۱ لمريز کال کې د امریکا متحده ایالتونو اضلاع علمي بنسټ د شل زره امریکایي ډالرو یوه ډالۍ ورکړه، مګر په دغو پیسو یې د کابل طب پوهنځي بیوشیمی څانګه کې د یو څېړنیز لابراتوار لپاره وسایل واخیستل او وطن ته راستون شو. یاد لابراتوار یې ایجاد او په افغانستان کې یې څلور کاله په غیر طبیعي هیموګلوبین څېړنه وکړه چې د هغې پایلې یې د لبنان طبي مجله کې خپرې کړې.

بناغلي پوهاند غضنفر بیروت امریکایي پوهنتون څخه له فراغت وروسته افغانستان ته د تګ پرځای د لا ډېرو زده کړو او څېړنو لپاره امریکا ته لاړ.

هغه وایي، کونښن مې وکړ له لبنان څخه امریکا ته لاړشم، ځکه له هغه ځایه تماس او تګ اسانه وو. غوښتل مې څېړنې وکړم او ضمناً مې کونښن وکړ په یو پوهنتون کې هلته کار پیدا کړم چې معلومات مې وسیع شي، نه دا چې په یو معین شق کې سړی تخصص واخلي او بیا محدود پاتې شي.

نوموړي په همدې موخه له خپل يو استاد څخه د امريکا په کوم پوهنتون کې د ځای موندلو غوښتنه وکړه. استاد يې د امريکا هارورډ پوهنتون ته مکتوب وليکه په مکتوب کې يې ورته وليکل که تاسو په خپل څېړنيز ډيپارټمنټ او لابراتوار کې ورته ځای ورکړئ، نو زه به له يونسکو څخه ورته سکالرشپ واخلم او دروبه يې لېږم.

پوهاند صاحب غضنفر وايي، مکتوب هغه امريکايي پروفیسور ته ورسېد چې بیروت پوهنتون کې يې موږ ته فزیکل کمیسټري درس راکاوه او هغه زما د همدغه استاد لاس لاندې چې مکتوب يې ور استولی وو کار کاوه او زما استاد زما ډېر تعريف ورته کړی، بيا يې ور وغوښتل، د اوسېدو ځای او مصارف يې هم راکړل، نورو محصلينو ته يې د مياشتې ۱۸۰ ډالره ورکول، خو ماته يې د مياشتې ۵۰۰ ډالر تعين کړل. بيا هلته لارم او کار مې ورسره وکړ. د علمي څېړنو لپاره هلته لارم. حاضري مې تغير کړه له اتو بجو تر يوې تلم لکچر مې اورېده بيا تلم لابراتوار کې مې کار کاوه څلور ساعته مې له رسمي وخت وروسته لابراتوار کې کار کاوه.

د ډاکټر غضنفر شخصیت

ډاکټر سید الف شاه غضنفر زحمتکشه، حلیم، کمینه او خدمتگار انسان وو. تل په علمي او څېړنیزو چارو بوخت وو. خپل ولس او خلکو ته د خیر او منفعت رسولو په فکر کې وو. شپه او ورځ یې خپلو درسونو ته پام کاوه. بریالیتوب ته د رسېدو لپاره یې د طبیعي استعداد ترڅنګ زحمت، کونښن، تمرکز، ډیسپلین او له وخت څخه اعظمي ګټه اخیستل مهم بلل.

نوموړي د ستونزو او چلینجونو په منځ کې خپلو موخو او هیلو ته رسېدل د زحمتکشه او لویو انسانانو ځانګړنه بلله. هغه به ویل، څومره چې انسان له سختیو او ستونزو سره مخامخېږي، نو همغو مړه یې ذهن

ښه فعاله بري، خو په دې شرط چې له ستونزو سره د مقابله په اساسي لارو
د فکر او تمرکز تر څنګ خپل کونښنونه هم جاري وساتي.
ډاکټر غضنفر تل له وخت څخه اعظمي ګټه اخيستی. هغه وايي، علي اباد
روغتون کې چې وم زياته مطالعه مې کوله، ځکه ډېر مشران مې ليدلي
وو چې په تېر وخت پسې به يې لاسونه مروړل او له هغه څخه د اعظمي
ګټې اخيستنې ارمانونه به يې کول، نو ما ويل سبا د دوی په شان په تېر
عمر پسې د لاسونو مروړلو پر ځای ښه داده چې سر له اوسه له خپله وخته
ښه ګټه واخلم.

علي اباد روغتون کې به ناروغانو د رخصتېدو په ورځ نرسانو ته روپۍ
ورکولې، مګر ډاکټر غضنفر چې ان د ځوانۍ او متعلمۍ له وخته يو لړ
قوانينو، اصولو او مقرراتو ته درناوی درلود او د هغو کلکه پيروي يې
کوله، نو له همدې امله به يې د ناروغ د رخصتېدو په وخت کې په يوه
پلمه د دوی له سترگو ځان پناه کړ.

هغه وايي، ما ويل که د ناروغانو پايوازان روپۍ راته ونيسي او وايې
نخلم نو دوی ته به ځان کم ښکاره شي، نو دا مې نه ورباندې لورېدله او نه
مې عزت نفس دا منله چې له هغوی څخه دې پيسې واخلم، نو تر دې مې
دا غوره ګڼله چې هغه شيبه د دوی له مخې ځان چپ کړم.

ښاغلي ډاکټر غضنفر تر پايه پورې شخصي معاينه خانه او لابراتوار جوړ
نه کړ، ځکه هغه مهال حکومت د دې لپاره چې استادان خپل تدريس،
علمي او څېړنيزو کارونو ته زيات پام وکړي او په نورو کارونو کې بوخت
نشي، نو هغوی ته يې د کدر معاش ورکاوه او ښاغلي غضنفر همدغ

تړون ته په درناوي نه معاینه خانه جوړه کړه او نه هم لابر اتوار. په همغه معاش یې قناعت وکړ او ژوند یې داسې عیار کړ چې ورته کفایت وکړي. ښاغلی سید الف شاه غضنفر وایي، دوستانو ډېر ټینګار وکړ ویل، ټول ډاکټران شخصي معاینه خانې لري ته یې ولې ونه لرې؟ ما ویل د افغانستان خلک ډېر فقیر دي او زه نه شم کولای چې له دوی څخه فیس واخلم او که تاسو غواړئ چې زه له خپل لږ معاش څخه د معاینه خانې کرایه ورکړم، نو بیا به یې جوړه کړم. هغوی قانع شول او که مې ورته ویلي وای چې د کدر د معاش او خپلو تدریسي او علمي چارو ته د زیات وخت ورکولو له امله معاینه خانه نه جوړوم، نو نه یې راسره منله.

د ۲۰۰۱ میلادي کال د سپتمبر له پېښې وروسته چې نړیوال افغانستان ته راغلل، نو له افغانستان سره د نړیوالو د همکاريو او مرستو له امله کاري فرصتونه ډېر شول او ډېرو کسانو حتی څو ځایه کارونه لرل او لوړ معاشونه یې اخیستل، مګر ښاغلي غضنفر بیا هم نه په لوړو معاشونو او نه هم په یو وخت کې څو ځایه کار کولو پسې وګرځېد.

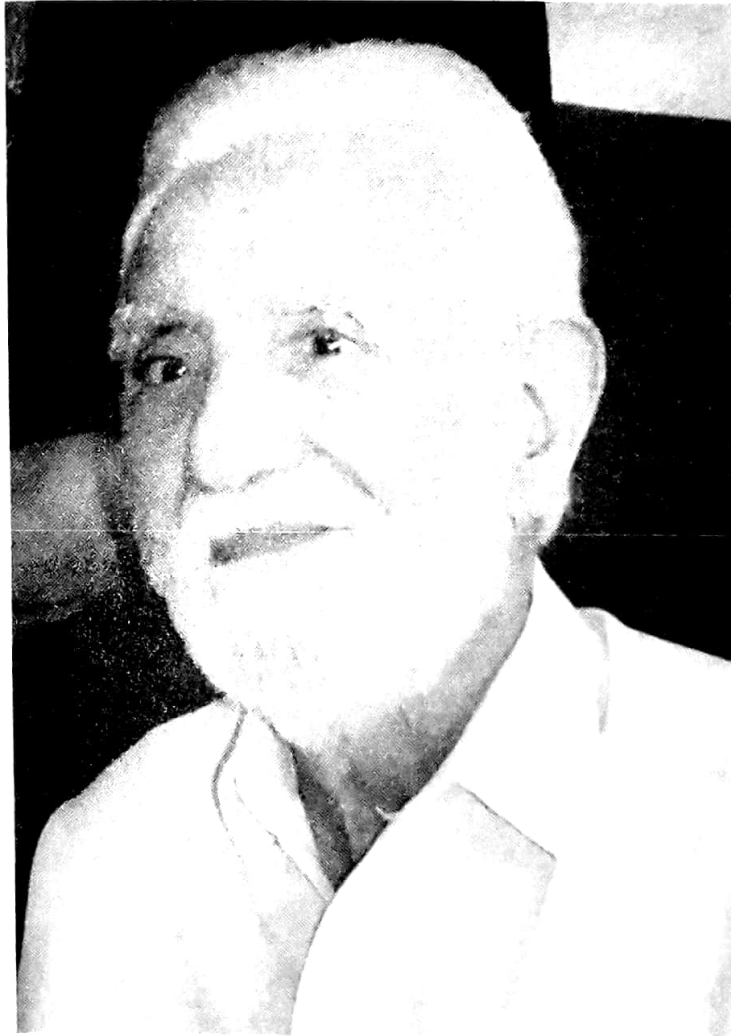
سره له دې چې د عامې روغتیا وزارت معین فیض الله کاکړ ورته ویلي وو چې د زرقي محلول په برخه کې له عامې روغتیا وزارت سره د سلاکار په توګه د کار او تنخوا تړون لاسلیک کړي، ځکه د وزارت انکشافی پروژې د سلاکار د تنخوا لپاره مناسبه بودجه لرله.

ښاغلي سید الف شاه غضنفر د ښاغلي کاکړ دغه وړاندیز ونه مانه، هغه ورته ویلي وو، زه نړیوال روغتیايي سازمان (WHO) سره کاري تړون لرم او دویم قرارداد نه کوم، ځکه چې پیسې یې راته حرامېږي، مګر له معاش

او قرارداد پرته چې هره مشوره وي زه مو په خدمت کې یم.
 بناغلي فيض الله کاکړ ورته ويلي وو، د دغه مشاوريت لپاره موږ په
 بودجه کې پيسې لرو د کوم بل کار يا برخې پيسې نه درکوو. هغه ورته
 ويلي وو، ماته نړيوال روغتيايي سازمان د هغه قرارداد له مخې چې
 ورسره لرم يې د مياشتې ۱۲۰۰ ډالر راکوي او هغه زما لپاره کافي دي، زه
 له قرارداد او معاش پرته وړيا مشورې درکوم. هغه تنخوا چې ماته يې
 راکوي، بېرته په همدې پروژه کې په نورو کارونو ولگوي.

وطن پالنه

بناغلي سيد الف شاه غضنفر له خپل هېواد او خلكو سره ځانگړې او
رښتينې مينه لرله. نوموړي هېواد، خلكو او ټولنې سره خپله مينه د
طبابت په برخه كې په خپلو علمي او څېړنيزو كارونو او گټورو خدمتونو
وپالنه

پوهاند غضنفر تر پايه د ولس او خلكو په خدمت كې نه د ستړيا احساس
وكړ او نه يې هم د ډېرو امكاناتو باوجود په كوم بهرني هېواد كې د پناه
اخيستو او ژوند كولو شوق وكړ، حتی په سختو او جنگي

شرایطو کې یې هم خپل هېواد او خلک یوازې پرېښودل او نه یې هم له خپلو علمي او څېړنیزو خدمتونو څخه لاس واخیست. امریکا کې د تحصیل او څېړنو پرمهال امریکایي څېړونکو او پروفیسورانو په امریکا کې پاتې کېدو ته وهڅاوه، خو ښاغلي غزنفر تر پایه د هغوی وړاندیزونه مانه.

استاد غزنفر وايي، ماته یې ډېر وویل، همدلته پاتې شه او له موږ سره کار وکړه، ما هېواد ته د ستندېدو او خدمت لپاره خپل پاسپورټ ورته پلمه کړ، ما ویل زما پاسپورټ موقت او دوه کلن دی. د پاسپورټ نمبر یې رانه واخیست او د امریکا مقاماتو سره یې خبرې وکړې. بله ورځ چې راغی ویل، خبرې مې وکړې، د پاسپورټ ستونزه دې حل کېږي دا درته بدلوو.

زه چې په امریکا کې پاتې کېدو ته لېواله نه وم، نو هغوی ته مې وویل، د پاسپورټ د بدلولو لپاره باید زموږ سفارت سره وغږېږئ. په سفارت کې توریالی اعتمادی کلتوري رئیس وو، هغه ته مې لیک ولیکه چې زما د پاسپورټ د بدلولو لپاره تاسو ته یو درخواست درځي لطفاً مه یې منئ، ځکه زه غواړم چې بېرته خپل وطن ته لاړ شم او هلته د طبابت په برخه کې خپل علمي او څېړنیز کارونه شروع کړم.

ممکن ځینې فکر وکړي چې هغه مهال خو په افغانستان کې امن او ثبات وو، د خلکو روزگار ښه وو او ژوند په خوښۍ تېرېده، ځکه نو په بهر کې اوسېدو او ژوند کولو ته خلکو چندان ارزښت نه ورکاوه، مګر د جګړې په کلونو کې یا له هغه را وروسته ډېر افغانان د هېواد پرېښودو ته اړ

شول، خو دويم ځل د جگړو په کلونو کې چې خلک په ډېرو مرگونو او له
خطره ډکولارو اروپا او امريکا ته د تلو په هڅه کې وو، بناغلي سيد الف
شاه غضنفر ته بيا په امريکا کې د اوسېدو چانس برابر شو او بيا يې هم د
امريکا پرځای خپل وطن د ژوند او کار لپاره غوره وباله.

ډاکټر غضنفر وايي، په پېښور کې مې اولادونو د امريکا د لاتري فورم
راوړ، ويل راځئ چې ډک يې کړو. د دوی د خوښۍ لپاره مې هغه فورم ډک
کړ. درې کاله وروسته يوه ورځ چې له جلال اباد پوهنتون څخه پېښور ته
ورسېدم، نو اولادونو مې ويل امريکا سفارت د دوشنبې په ورځ تليفون
کړی وو، چې يو ځل سفارت ته راشه. هغوی ورته ويلې وو چې اوس کور
کې نشته، پنجشنبې ته راځي. په هغه ورځ يې بيا زنگ وواهه، خبرې مې
ورسره وکړې په تليفون يې راته ويل، راشه گرین کارت دې واخله.

ما ويل ما کله درخواست کړی وو؟

ويل، هيڅ دې نه وو کړی؟

ما ويل نا.

ويل کوم فورم دې نه وو ډک کړی؟

ما ويل يو لاتري فورم وو.

ويل دا همغه دی.

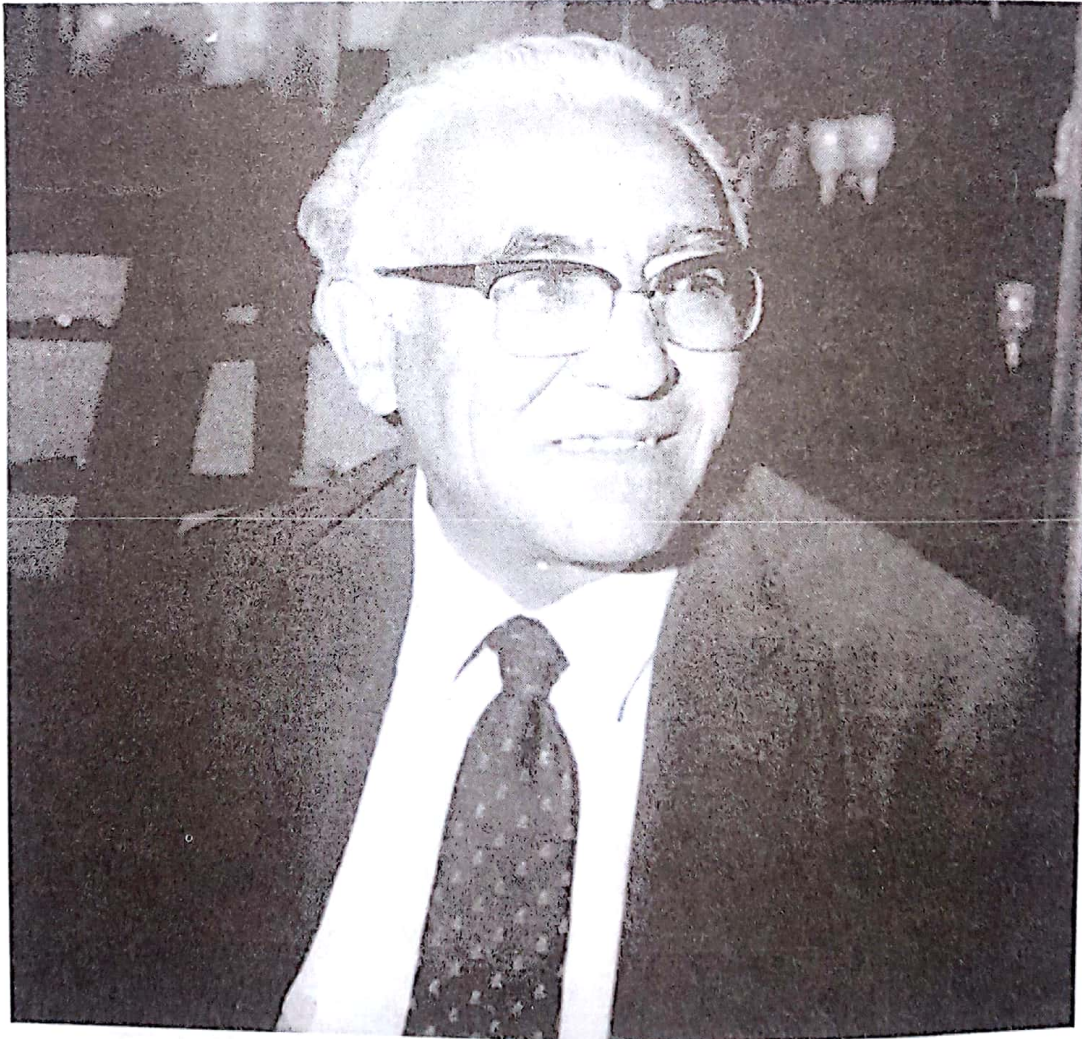
ما ويل، ولازه علاقه نه لرم

ويل ته يقيني يې؟

ما ويل هو. مخه ښه مې واخيسته او تليفون مې کېښود، ځکه ما غربي او
له وطنه بهر ژوند ليدلی وو. د ژوند او کار هغه ابرو او عزت چې په خپل
وطن کې وي په هيڅ بل ملک کې نه وي. بايد ټول وطنوال پوه شي چې
خپل وطن هم موږ ته ابرو دی او هم عزت. هر شی دی.

د ایدز د تشخیص لابراتوار

پوهاند سید الف شاه غضنفر په افغانستان کې د ایدز د تشخیص لابراتوار د جوړولو ویاړ لري. هغه وايي، د روغتیا تدریسي موادو کنفرانس کې د ګډون لپاره افریقا ته تللی وم. پروفیسور ډالینګ د ایدز د مخنیوي په اړه یو فلم راوبښود او توصیه یې وکړه کله چې بېرته هېواد ته لاړې کونښنې وکړه چې د ایدز مخنیوي کې کار او هلې ځلې وکړي.

زه چې راغلم د عامې روغتيا وزارت له مسوولينو مې پوښتنه وكړه چې د ايدز د لابر اتوار وسايل را رسيدلي دي كه نا؟ هغوی ويل وسايل رسېدلي دي، خو د ټكنالوجيست راتگ ته منتظر يوو چې انستال او فعاله يې كړي. دغه تخنيكي كس له جرمني څخه راتلو.

د عامې روغتيا نړيوال سازمان (WHO) ته مې مراجعه وكړه او له هغوی مې وپوښتل چې دغه جرمني ټكنالوجيست څه وخت راځي؟ هغوی ويل، هغه نفر دا كار نشي كولی، ځكه هغه په فيملي پلانينگ كې كار كړی د لابر اتوار برخه كې تخصص او تجربه نه لري. بيا مې نو د عامې روغتيا نړيوال سازمان امر ته وويل دا كار زه په خپله كوم.

د هغوی له موافقې وروسته معصومه جانې چې يوه ټكنالوجيست وه، راسره مرسته وكړه او د وينې بانك ټول ماشينونه مو نصب كړل. مراجعين به خپله يا هغه وينه چې خپل ناروغ ته يې ور كوله معاینه كوله د هغوی وينه مې اخيستله او ايدز مې په كې مطالعه كاوه.

له ۱۳۸۷ لمريز څخه تر ۱۳۹۰ لمريز كال پورې مې درې كالو كې تقريباً د ۱۲ زره كسانو وينه معاینه كړه او هيڅ د ايدز نښه نه وه په كې. په يوه اونۍ كې مې د وينې بانك او د وينې د معاینې لپاره سل ټكنالوجيستان وروزل هم مې نظري درس ور كاوه او هم يې عملي كار كاوه.

د سيروم جوړولو فابريکه

ډاکټر سيد الف شاه غضنفر په افغانستان کې د زرقي محلول يا سيروم جوړولو مخکښ دی. هغه وايي، په ۱۹۶۴ ميلادي کال نيويارک ته يو سمپوزيم کې د گډون په موخه تللی وم. هلته مې د هارورډ پوهنتون له يو استاد څخه د محلولاتو د جوړولو په اړه معلومات واخيستل، ځکه دا په افغانستان کې لويه ستونزه وه.

د هارورډ پوهنتون استاد معلومات او ريفرنس راكړل او راته وې ويل، د محلول جوړولو لپاره اساسي خبره داده چې د ټيوب او بوتل داخل پاك وساتئ او مقطرې اوبه مه پرېږدئ چې ځنډنۍ شي. تازه يې محلول او تعقيم كړئ. په ۱۳۴۶ لمريز كال كې مې په علي اباد روغتون كې د دې زرقي محلولو د جوړولو اقدام وكړ.

بل ځل عامې روغتيا وزارت د پاستور انستيتيوت ايجاد ته واستولم پيسې المانيانو وركولې، خو هغوى موافقه ونه كړه، بيا مې په قرغه كې په ۵۸ جريبه ځمكه باندې د واكسين او سيروم په نوم يو انستيتيوت جوړ كړ چې اوس يې هم ودانۍ شته او همغه زرقي محلول چې ما علي اباد كې انكشاف وركړى وو قرغې ته انتقال شو او هلته ځينې نور ماشينونه هم راوړل شول.

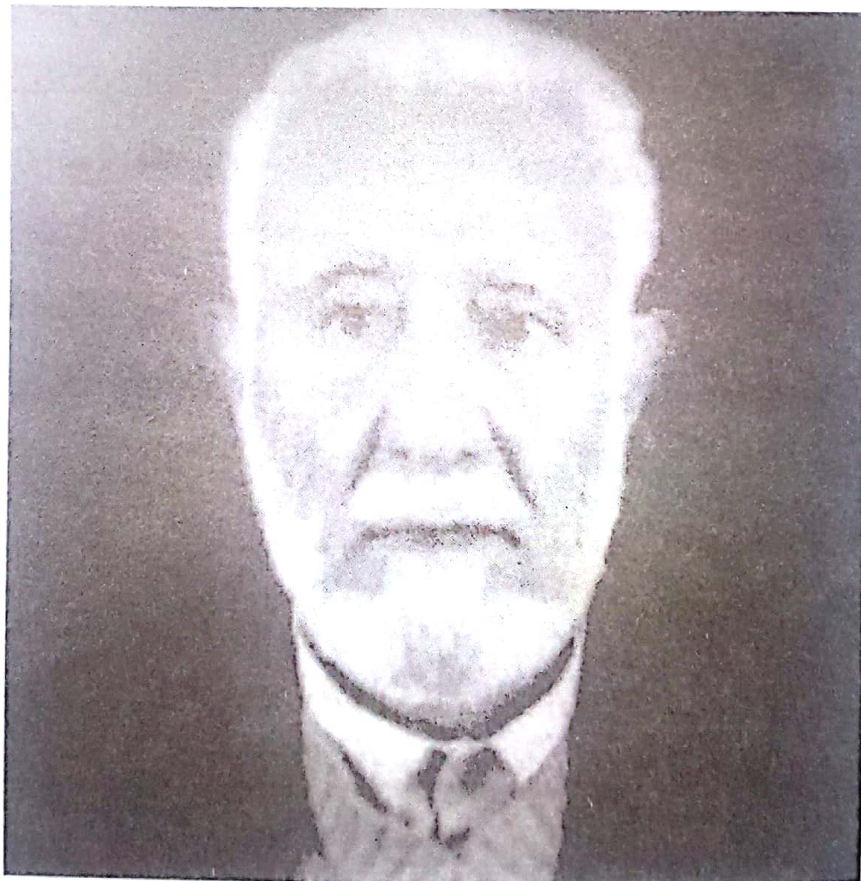
په افغانستان كې د جنگونو له كلونو دمخه يې ډېر ښه كار كاوه، ځكه چې ټولو صحي مراکزو ته مې وړيا دا زرقي محلول وركولو، خو د جنگونو پرمهال د هېواد د نورو تاسيساتو په څېر دغه فابريكه هم ويجاړه شوه. په دې وروستيو كې عامې روغتيا وزارت ۷ ميليون ډالر بودجه ورته ځانگړې كړې، په دې هيله چې ژر ورغاول شي.

وزير صاحب دا مسووليت ماته سپارلى چې د ماشينونو مشخصات پيدا كړم چې د كال له ۱۵ څخه تر ۱۸ ميليون ليتر سيروم او پنځوس ميليون امپول دلته توليد شي. ماشينونه انتخاب او اعلان شوي دي او نږدې كې به يې قراردادونه وشي او ممكن په دوه كالو كې كار شروع او ټول افغانستان ته سيروم وركړي.

بېلابېلې دندې

استادي:

پوهاند ډاکټر سيد الف شاه غضنفر په ۱۳۴۱ لمريز کال له امريکا څخه افغانستان ته له راستنېدو وروسته بيوشيمي ډيپارټمنټ کې د پوهندوی علمي رتبه د کابل پوهنتون طب پوهنځي علمي کدر کې شامل شو او په طب او فارمسي پوهنځيو کې يې بيوفزيک، بيوشيمي، عضوي او تحليلي کيميا تدريسوله. د پوهنوال او پوهاند رتبې ته د ترفيع شرايط يې پوره کړل.

ډاکټر سيد الف شاه غضنفر

نوموړې به د تدریس د نویو میتودونو، د درسي مفاهیمو او موضوعاتو د اسانه کولو، د تدریس د موثرو لارو، عملي بېلګو او شخصي کیسو او تجربو پر مټ خپل تدریس محصلینو ته دومره په زړه پورې کړ چې د اسانه زده کولو تر څنګ به یې ورڅخه لذت اخیست. له دې امله به د ده په درسي ساعت کې تل محصلین حاضر وو.

هغه وایي، د تدریس پرمهال مې تل ځان د شاګردانو سویی ته راټیټاوه او له همدې زاویې مې خپل تدریس عیاراوه. د محصلینو په حافظه مې اتکا نه کوله کونښن مې کاوه چې استدلال ور زده کړم. ازموینه کې مې هم له دوی څخه استدلال غوښتی دی، ځکه څومره چې عمر زیاتېږي حافظه کمزورې کېږي او استدلال قوي کېږي.

ښاغلي غضنفر به خپلو شاګردانو ته ویل، هر وخت مو چې په درس کې څه ستونزه او پوښتنه لرله، دې پسې مه ګرځئ چې وخت دی، ناوخته ده، ښار دی، بازار دی، پوهنځی دی، ټولګی دی مقصد هر چېرې چې وی، نو ډاډه خپله پوښتنه وکړئ.

ښاغلي سید الف شاه غضنفر د لسيزو تدریس تر څنګ ۲۵ علمي او څېړنیز اثار هم ولیکل چې د هېواد د طب پوهنتونونو او پوهنځیو کې اکثر د ده لیکلي اثار تدریسېږي.

پوهاند غضنفر چې د پخواني امریکایي عالم د طبي فزیولوژي دیارلسم کتاب *Medical Physiology V. Mount* ولوست، نو د هغه کتاب د حجرې فزیولوژي د ریاضي اساساتو مبحث چې له ۳۰ مخونو زیات وو د هغه تېروتنې یې سمې کړې او بیا یې اصلاح شوې بڼه د پست له لارې

مولف ته واستوله.

ښاغلی غضنفر وايي، د تصحيح له وراستولو وروسته ليکوال ليک راته راولېږه او د مننې تر څنگ يې ژمنه کړې وه چې په راتلونکي چاپ کې به دا اصلاح په پام کې ونيسي. بيا مې يو وخت چې دويم چاپ کتاب وکوت، نو زما سمونې يې تطبيق کړې وې.

د طب انستيتيوت رياست

د طب پوهنتون چې هغه مهال يې طب انستيتيوت باله د دې رياست په ښاغلي ډاکټر سيد الف شاه غضنفر باندې تحميل شو او د دغه تحميل کيسه داسې کوي: هغه مهال زه د عامې روغتيا وزارت د بهرنيو اړيکو رئيس وم. د طب انستيتيوت رياست ته اته تنو ځانونه نومولې وو، اعجازي صاحب [پوهاند مهراحمدر اعجازي] خواهش رانه وکړ چې په هغه برخه کې همکاري وکړم.

پوهنتون، علومو اکاډمي، پوليتخنيک او نورو ځايونو کې د نوماندانو ترمنځ دارقابت ماليدلی وو، کله به چې د هغوی له منځ څخه يو تن رئيس شو، نو نور ټول يې برخلاف کېدل او کاريې سم نه کاوه، نو چې ما وليدل دلته اته تنه کانديدان وو، نو اعجازي صاحب ته مې وويل، دا ښه نه ده.

هغه وويل نظر دې څه شی دی؟

ما ويل نظر مې دادی چې يو سابقه دار استاد به قانع کړو چې دغه رياست ومني او بيا به نور استادان راوغواړو او د هغوی موافقه به واخلو چې دا د رئيس په توگه منی که نا؟ که يې موافقه وکړه بيا دې هغه ځان کانديد کړي او رايه به ورکړو، زه لارم ټول استادان مې وليدل هيچا هم قناعت نه

پوهاند غضنفر

د درسي موادو يو څېړنيز کنفرانس کې د گډون په موخه دمشق ته لاړم، زه
لا هملته وم چې دلته داخلي جنگونه شروع شول، هېواد ته الوتنې نه وې،
بيا نو په ۲۹ د نومبر پېښور ته لاړم، دلته جنگونو شدت وموند
انستيتوت او زما کور وسوځېدل زه په پېښور کې بند پاتې شوم. اريانا
طياره رانغله، د پاسپورټ او ويزې وخت هم ختم شو، دوه درې مياشتې
وروسته د عامې روغتيا نړيوال سازمان چې له ما څخه خبر شوی وو، نو
اسلام اباد ته يې ور وغوښتم او راته ويل يې سر له نن څخه زموږ مامور

کاوه، بالاخره مې مولانا رحيمي قانع کړ چې رياست ومني.
استادان مې چې راټول کړل ډاکټر صاحب افضل انور راته ويل ته دا
موضوع استادانو ته تشریح کړه. ما د موضوع په اړه هغوی ته معلومات
ورکړل، بالاخره څو استادانو ته مې وويل تاسو د انستيتيوت رياست
منئ؟ هغوی ونه منله.

بيا مخکې له دې چې ووايم مولانا رحيمي زه پيشنه اډوم، نو ډاکټر
صاحب موسی وردگ وويل بهترين رئيس په خپله ډاکټر غضنفر دی، د
دې په خاطر چې ده لا پخوا چې نه يې صلاحيت درلود او نه هم
مسووليت، نو کتابتون او مطبعه يې جوړ کړل له دې سره يو ځل ټولو
چک چکې کړې حيران شوم اخر کې اعجازي صاحب وويل وې منه بيا د
انستيتيوت رئيس شوم، پروگرام مې تجديد نظر کړ.

يې بيا مې کار پيل کړ.

د عامې روغتيا نړيوال سازمان سره مې د ښوونې او روزنې د متخصص په توگه کار کاوه. زما د دندو لايحه دا وه چې بايد درسي مواد وليکم او د صحي علومو کاريکولم باندې بيا کتنه وکړم او نوي مواد ورته وليکم. يوه موده اسلام اباد کې وم تقريباً نيم کال وروسته بيا دفتر جلال اباد ته انتقال شو او زه جلال اباد ته راغلم او هلته ښې راتلم د اونۍ تر اخره او بيا د اونۍ پای کې پېښور ته خپل کورته تلم. جلال اباد کې مې د پوهنتون روغتون کې د وينې بانک جوړ کړ. کتابونه مې ليکل. لابراتواري پروسيجرونه مې هلته شروع کړل او کابل کې مې چاپ کړل. فزيکي علومو کتاب مې جلال اباد کې وليکه.

د عامې روغتيا موسسې رياست

ډاکټر سيد الف شاه غضنفر له ۱۳۵۰ څخه تر ۱۳۵۲ کال پورې د عامې روغتيا موسسې رئيس وو او په دوه کاله کې يې په روغتونونو او روغتيايي مرکزونو کې ۴۶ لابراتوارونه جوړ کړل.

پوهاند غضنفر به د درملو کيفيت په خپله کنټرول او کوم درمل به چې په ټاکلو معيارونو برابر نه وو، نو هغه به يې بېرته مستردول. يوه ورځ يو شرکت چې بې کيفيته درمل وارد کړي وو، نو د هغو درملو د واپس کولو جدي هدايت يې ورکړی وو. د شرکت مسوول ډېر عذرونه او زاری کړې وې واسطې او وسيلې يې هم برابرې کړې وې، خو پوهاند صاحب غضنفر دا هر څه رد کړي وو.

کوم چا د ياد شرکت مسوول ته ويلي وو چې پوهاند غضنفر د سيدانو مذهبي کورنۍ پورې تړاو لري او هغه هيڅ ډول واسطه، وسيله او رشوت

نه مني، نو يو څو د ورېنمو (ابرېشمي) جای نمازونه واخله او د ډالۍ په توگه يې ورکړه. بله ورځ يې جای نمازونه وروړي وو. پوهاند صاحب سره له ليدلو او د چای له څښلو وروسته يې ورته ويلې وو چې موږ تاسو ته يوه ناچيزه ډالۍ راوړې په دې هيله چې وي منئ. بيا يې شپږ ابرېشمي جای نمازونه ورکړي وو.

پوهاند سيد الف شاه غضنفر د جای نمازونو په ليدلو سره پوه شوی وو چې دا حتماً د همغه شرکت ډالۍ ده چې ده يې دوا مسترده کړې ده، بيا يې نو ورته ويلې وو دا چې زه سهار وختي له خوبه وېش شم، په سړو او بو اودس وکړم او د خدای د رضا لپاره لمونځ وکړم او هغه هم د رشوت په جای نماز، نو ته خپله فکر وکړه چې دا مناسبه ده؟

بيا يې لږ په تونده لهجه ورته ويلې نو شپږ جای نمازونو ته څه اړتيا وه، ويل جای نمازونه دې در سره واخله او چې بيا دې ونه گورم او نه هم زما د تېرېستلو هڅه وکړې.

د عامې روغتيا وزارت د پلان رياست

پوهاند سيد الف شاه غضنفر له ۱۳۵۲ څخه تر ۱۳۵۵ کال پورې د عامې روغتيا وزارت د پلان رئيس په توگه مقرر شو. پلازمېنه کابل کې جمهوريت روغتون، ملالۍ زېږنتون، د عامې روغتيا وزارت مرکزي ستاک، د واکسين او سيروم انستيتيوت، د ننگرهار، کندهار او هرات ولايتونو روغتونونه او صحي مرکزونه او د افغانستان د صحي علومو انستيتيوت چې اوس د غضنفر د صحي علومو انستيتيوت په نوم يادېږي دده د رياست پرمهال جوړ شول.

د بلخي ابن سينا درملځي موسسې رياست

ډاکټر سيد الف شاه غضنفر له ۱۳۵۵ لمريز کال څخه تر ۱۳۶۰ لمريز کال پورې د بلخي ابن سينا درملځي موسسې چې اوس يې د فارمسي چارو رياست بولي رئيس وو.

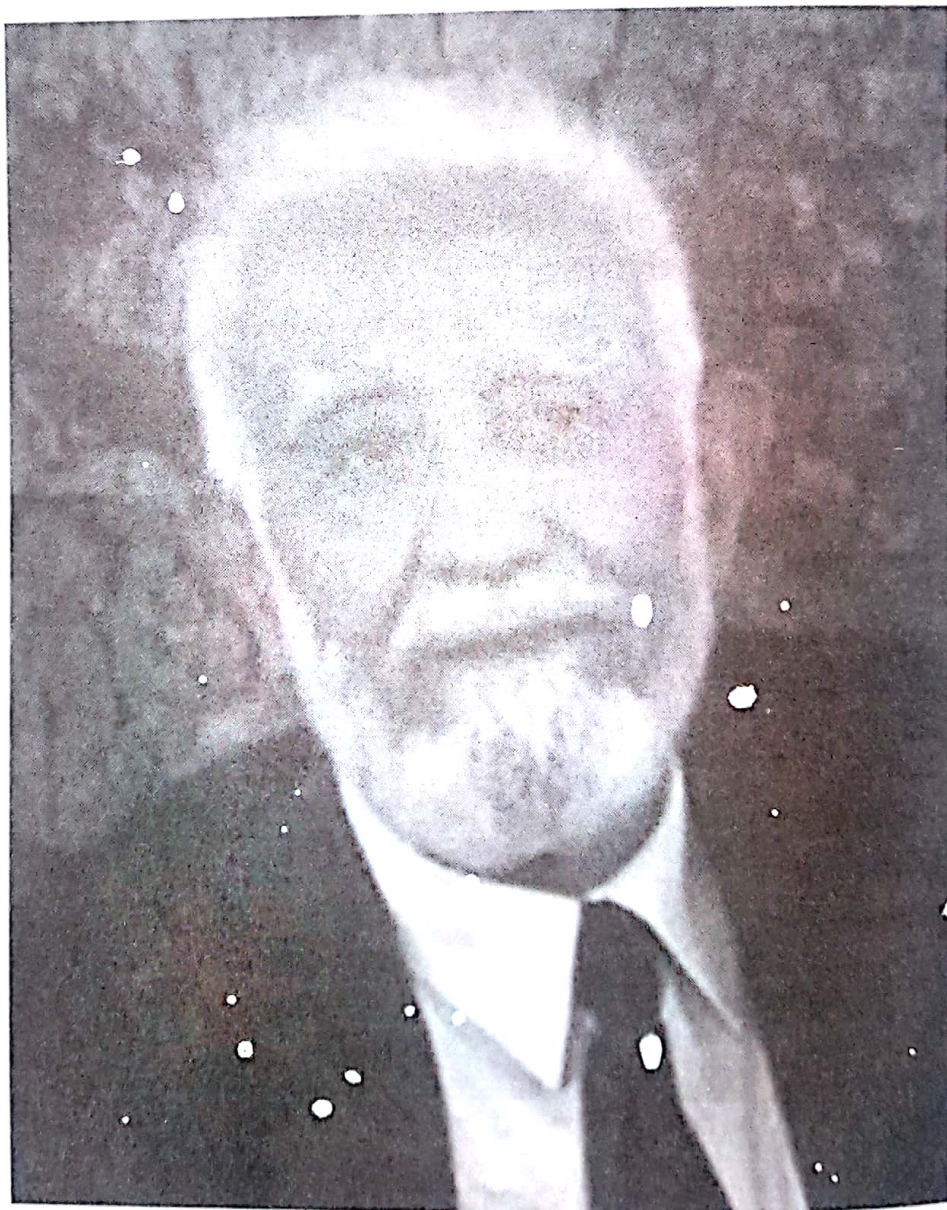
د نوموړي د رياست پرمهال د هر روغتون مخې ته دولتي درملتونونه جوړ شول. همدارنگه يې د جنريک درملو پلان چې پخوا طرحه شوی وو د اجرا وړ وگرځاوه. ښاغلی غضنفر وايي، دوا مې جنريک کړه او د دوا قيمت مې ارزانه کړ او باکيفيته درمل په مناسب جنريک همغه کيفيت تقريباً خلور برابره ان تر دې هم ډېر ارزانه کړل.

په درملتونونو کې پيټنټ او جنريک دواړه ډوله دوا وه. دوا ساز ته مې ويلې وو کله چې نسخه راځي ورته ووايئ که پيټنټ اخلي په دغه بيه او که جنريک اخلي دغه نرخ ده. مثلاً سيلوريځ يو تابلېت يې ۱۳ نيمې افغانۍ وو. ما له ايټاليا اليپينرول وارد کړل چې ۹۵ پول يې بيه وه يانې يوه افغانۍ هم نه کېده. نسخه به چې راتله ورته ويل به يې که سيلوريځ اخلي په دغومره ده او که اليپينرول اخلي، نو په دغومره ده. دوا به يې چې استعمال کړه، نو بل ځل به يې خپله ويل همغه ارزانه دوا راکړئ.

افغانستان لومړنۍ هېواد وو په نړۍ کې د جنريک درملو په برخه کې بريالی شو. درملتونونو کې مو هم پيټنټ دوا کېښوده او هم جنريک رقابت مو وکړ او بريالي شو. پرنسيپ يې اوس هم مروج دی. بايد جنريک په لوی نوم وليکل شي. او پيټنټ کوچنی وليکي.

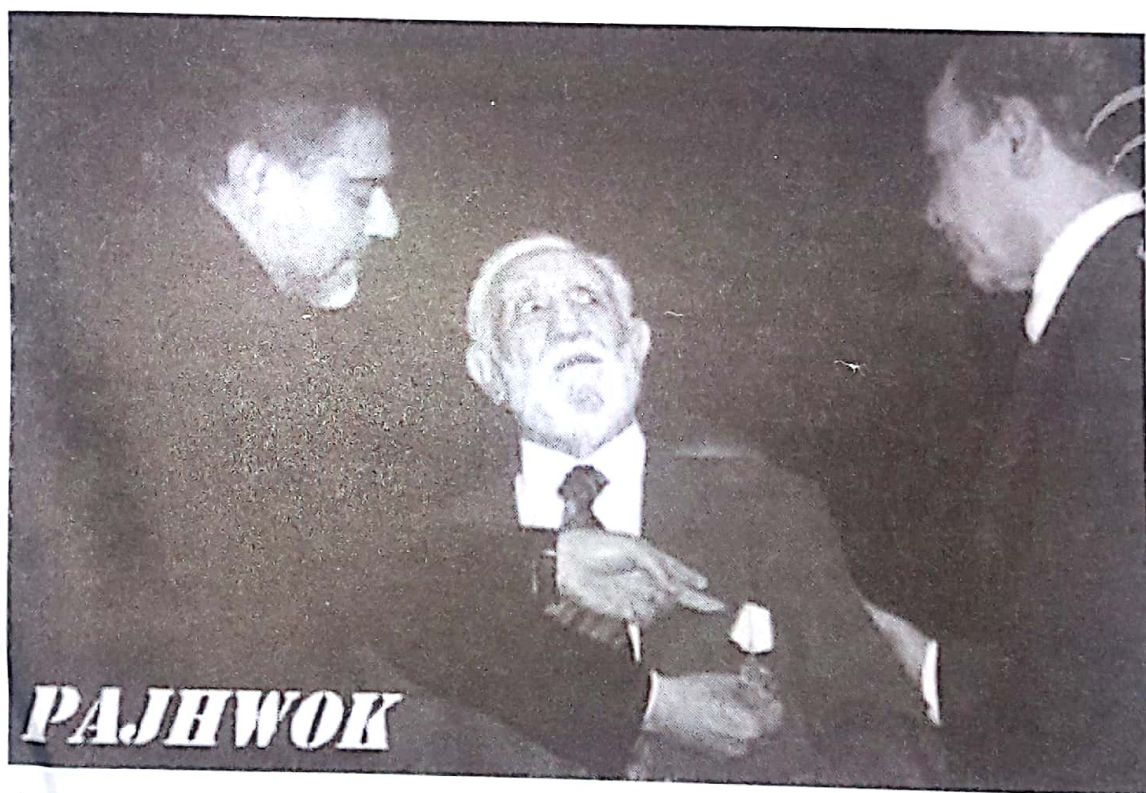
د پوهاند غضنفر د خدمتونو قدرداني

د لوگر په کلنگار کې په يوه بې وزله کليواله کورنۍ کې زېږېدلي سید
الف شاه د خپلو زحمتونو او کوشښونو پر مټ په خپل وخت کې ډېرو
برياليتوبونو ته ځان ورساوه او د خپلې پوهې، تجربو او وړتيا له برکته
يې هېواد او ټولنې ته د طبابت په برخه کې د قدر وړ خدمتونه وکړل.

ښاغلی غضنفر یو له هغو بختورو انسانانو څخه وو چې په همغه ټولنه کې چې په اړه یې دا مشهوره ده چې په ژوندیو کې ښه او په مړو کې بد خلک نه لري یانې خپل خدمتگاران په ژوندونې نه پالي، مگر دی په کې په ژوندونې تقدیر او ونمانځل شو، درناوی یې وشو. هلوځلو او خدمتونو یې په ژوندونې رنګ راوړ.

د عامې روغتیا وزارت په وړاندیز او د جمهوري ریاست په منظوري د استاد غضنفر د قدر وړ خدمتونو د قدردانۍ په موخه د ۱۳۸۸ لمریز کال د سرطان په ۱۸ د عامې روغتیا وزیر محمد امین فاطمي او د لوړو زده کړو وزیر ډاکټر محمد اعظم دادفر نوموړي ته د سید جمال الدین افغان عالي دولتي نښان ورکړ.

همدارنگه عامې روغتيا وزارت د ۱۳۹۱ لمريز کال د قوس په ۲۷ په افغانستان کې د طبابت اخلاقو ارتقا کنفرانس کې د ښاغلي ډاکټر سيد الف شاه د خدمتونو د تقدير په خاطر نوموړي ته د "استاد غضنفر" په نوم جايزه ورکړه او په پام کې ده چې دغه جايزه هر کال د کال تر ټولو غوره ډاکټر ته ورکړي.

همدا ډول د پوهاند سيد الف شاه غضنفر د خدمتونو او علمي کارونو د قدردانۍ په موخه د کابل طبي پوهنتون کتابتون هم د استاد غضنفر په نوم ونومول شو.

پلازمېنه کابل کې د افغانستان د صحي علومو مرکز چې په خپله پوهاند سيد الف شاه غضنفر يې د عامې روغتيا موسسې د رياست پرمهال د بست دبره ايښې وه، په دې وروستيو کې د استاد غضنفر د روغتايي

علومو مرکز په نوم ونومول شو.
د هېواد دغه لوی خدمتگار او دانشمند د ۱۳۹۲ لمریز کال د حمل په
لومړۍ نېټه د جمعې په شپه په ۸۲ کلنۍ کې وفات او د جمعې په ورځ په
خپله پلرنۍ هدیره کې خاورو ته وسپارل شو.